

SİYONİZM'E KARŞI YAHUDİ PERSPEKTİFLERİ

İSLAMİ İNSAN HAKLARI DERNEĞİ ve NEDA'NIN KATKILARIYLA

MAZLUMDER
İSTANBUL ŞUBESİ

MAZLUMDER
İSTANBUL ŞUBESİ

YAYINA HAZIRLIK

Kapak: İlke Yayıncılık
İç Tasarım: İlke Yayıncılık
1. Baskı: Şubat 2009

BASKI-CİLT

FSF MATBAACILIK
Bağlar Mevkii Firuzköy C. No: 44
Avcılar / İstanbul
Tel : 0 212 690 89 89

YAZIŞMA VE İRTİBAT

MAZLUMDER İSTANBUL ŞUBESİ
Kalenderhane Mah. C. Y. Tosyalı Cad.
No: 124/B Vefa / Fatih / İstanbul
Tel : 0 212 526 24 38
: 0 212 526 24 39
Faks : 0 212 526 24 41
Web : www.mazlumderistanbul.org
e-mail : info@mazlumderistanbul.org

SİYONİZM'E KARŞI YAHUDİ PERSPEKTİFLERİ

İSLAMİ İNSAN HAKLARI DERNEĞİ ve NEDA'NIN KATKILARIYLA

DESTEKLEYEN ORGANİZASYONLAR

Friends of Al-Aksa • The 1990 Trust • Neturei Karta • Crescent International
Institute of Contemporary Islamic Thought • Innovative Minds • Justice for Palestine
Committee • Isalm Channel • Muslim Weekly • Muslim Association of Britain
Scottish Paletsine Solidarity Campaign

TARİH

2 Temmuz 2008

YER

Doğu ve Afrika Çalışmaları Okulu • Londra Üniversitesi
Tornhaugh Street, Russel Square • London WC1H 0XG

KONUŞMACILAR

Professor Yakov Rabkin • Jhon Rose • Stanley Cohen
Rabbi Ahron Cohen • Rabbi Weiss • Ranald Rance
Jeffry Blankfort • Michael Warschawski • Dr Uri Davis

ÇEVİREN

Özlem Özer

İÇİNDEKİLER

Teşekkür... 4

Katılımcılar ve Editörler üzerine Notlar...

Önsöz...

Siyonizme Karşı Dini Görüş.....

Rabbi Weis

Anti Siyonizm Anti-Semitizm Değildir.....

Rabbi Ahron Cohen

Yahudi Geleneğinde Şiddet kullanımı ve Siyonist Uygulama.....

Yakov m Rabkin

Apartheid İsrail ve Ulusal Hür İrade (Kendi Geleceğini Saptama)

İçin Siyonist İddia.....

Uri Davis

Siyonizm'e Muhalefet: Dayanışma hareketinin merkez Stratejisi.....

Ronald Rance

Siyonizm'e Batılı Devletlerin Desteği: Strateji için çıkarımlar.....

Les Levidow

'Medeniyetler Çatışması' Bağlamında İsrail.....

Michael Warchawski

TEŞEKKÜR

Editörler böyle bir koleksiyonun derlendiği bu konferansa katkıda bulunan herkese teőekkürü borç bilir. Aynı zamanda katkılarından dolayı Jhon Rose'a ve değerli tavsiyelerinden dolayı Jacqueline Rose'a, özellikle yoğun çalışmaları bu konferansın ortaya çıkmasına yardım eden Mutsak Ahmet'e ve Abidah Merchant'a ve diğer pek çok gönüllüye ve bu konferansı yenilikçi ve değerli bulan tüm katılımcılara teşekkür ederiz

Özellikle Raza Kazım, Fahad Ansari, Beena Faridi, Mohammed Kamali, Aisha Abbasi, Sanjida Akhter, Shazia Ramzan, Sadia Ramzan, Sabiha Hanif, Sofia Dewji, Muhammed Dharas, Seyfuddin Kara, Sadia Majid, Humza Qureshi, Talha Qureshi, Hajira Qureshi, Faaria Ahmed, Ahmed Hassan, Abbas Navrozadehi, Syed Rashidul İslam, Karin Lindahl, Sajed, Kadijah İslam ve Cennet Dogenay'a teşekkür etmek isteriz.

KATILIMCILAR HAKKINDA NOTLAR

**Haham
Yisroel
Dovid
WEISS**

Soyu Macar Yahudilerine dayanmaktadır. Büyükannesi ve babası Auschwitz'de Naziler tarafından öldürülmüştür. Şu anda Newyork'ta yaşamaktadır. Haham Weiss, Ortodoks bir Yahudi grubu olan ve Siyonizm'in tüm formlarına karşı çıkan Neturei Karta'nın uluslararası sözcüsüdür. 2001'de Güney Afrika'da IHRC'nin delegasyonunun bir parçası olarak yapılan ırkçılığa karşı BM dünya konferansına katıldı. Ayrıca Haham Kohen'le birlikte Filistin davasını savunan Uluslararası Parlamenterler Birliği'nin ikinci konferansına da katıldı ve burada grubun anti-Siyonist inançları hakkında konuştu. Konferans geçen senenin şubat ayında Beyrut'ta yapıldı.

**Haham
Ahron
COHEN**

Filistin davasına sempati duyan pek çok Ortodoks Yahudi'den biridir. Kendisi anti-Siyonist bir grup olan Neturei Karta'nın İngiliz kökenli mensuplarından biridir ve Museviliğe karşı Siyonizm konusu hakkında pek çok konuşmaları vardır. Musevi cemaati içerisinde dini görevlerde yer almakta ve özellikle gençlerin eğitilip sağlıklı ve doğru tutumlar kazanmalarına yardım etmekle meşguldür.

**Yakov
M.
RABKIN**

Yazar, Montreal Üniversitesi'nde tarih profesörüdür. Orijinali 2004'te Fransızca olarak çıkan son kitab, İngilizce olarak Nisan 2006'da A Threat Within: History of Jewish Opposition to Zionism - ('İç tehdit; Musevilerin Siyonizm Karşıtlığının Tarihi') adıyla çıktı. Arapça versiyonu 2006 mayısında Beyrut'ta CAUS tarafından yayımlandı.

Uri DAVIS

Kendisini Filistin Yahudisi olarak tanımlamayı tercih eden İsraili bir alimdir. Filistin'in henüz bölünmediği 1943 yılında doğmuştur. Şu anda İsrail'in kuzeyinde Sakhnin'de yaşamaktadır. 1968 yılında Kudüs'teki İbrani üniversitesinden felsefe ve Arapça bölümlerinden mezun olmuştur.

Özellikle İsrail ve Ortadoğu'da vatandaşlık, Apartheid ve demokrasi konularında yoğunlaşan pek çok kitap yazmıştır. 1995'de "Sınırları Geçmek: Anti-Siyonist Bir Filistin Yahudi'sinin Otobiyografisi" ismini taşıyan otobiyografisini yayınladı. Kendisi Filistin'de İsrail Apartheid'ine karşı bir hareket olan MAIAP'ın kurucu üyelerinden birisidir. Ayrıca Doktor Davis, İsrail'de insan hakları koruma derneği Al-Beit'in de dahil olduğu pek çok diğer organizasyonlara da katılmıştır.

Durham Üniversitesi'nde Ortadoğu ve İslami Çalışmalar Enstitüsü ile İngiltere Exeter Üniversitesi Arap ve İslami Çalışmalar Enstitüsü'nde onursal araştırma üyesidir.

Roland RANCE

Uzun yıllar Kudüs'te yaşamış, çalışmış ve otuz yılını birlik-demokratik ve laik Filistin için kampanyalar yaparak geçirmiş anti-Siyonist bir İngiliz Yahudisidir. Yıllarca İsrail Filistin ve İngiliz politikasında sosyalist bir eylemci olmuştur ve Siyonizm'e Karşı Yahudiler Organizasyonunun başkanıdır.

Return (üç aylık bir magazin dergisidir) dergisinin editörüdür, "İsrail dönüş kanununa karşı-Filistinliklerin dönüş hakkı yanında" ve "1987 'de Anti-Siyonist Yahudiler" açıklamalarını yaptı. Orta Doğu'daki makalelerinden oluşan derleme uluslararası sosyalist grup tarafından, İkinci İntifada başlığı altında basıldı (bkz: <http://www.isg-fi.org.uk/archives/press/psi/psi00.htm>).

Les Levidov

2001 Yılında Londra'da kurulan Suç Örgütlerine Karşı Mücadele Kampanyası'nın (CAMPACC- Capmpaign Against Criminalising Communities) başından beri aktif destekçisidir. Bütün anti-terör kanunlarına karşı çıkarken CAMPACC insan hakları mücadeleleriyle avukatlar, göçmen gruplar ve bu kanunların hedef aldığı bireylerle bağlantı kurar. Bu çalışmada bize İtalya, İrlanda, Chiapas ve Filistin'de devlet terörüne maruz kalan insanlarla olan uzun dayanışmalarından elde ettiği deneyimlerini getirdi. İlk İntifada sırasında aktif olarak ve özellikle yürütme kurulunun bir üyesi olarak Filistin Dayanışma Kampanyası'na katıldı. Pek çok diğer üyeyle birlikte Yahudilerin "Dönüş Yasası" dediği yasa karşısında Filistinlilerin dönüşünden yana olan Return Magazin'in yönetim kurulunda yer aldı (Les. Levidov@btinternet. com).

Michael Warchawski

Eski bir gazeteci ve bir barış eylemcisidir. Bir hahamın oğludur ve 16 yaşındayken Tevrat üzerine çalışmalar yapmak için İsrail'i terk etmiştir. Kudüs'teki Alternatif Bilgi Merkezi'nin (AIC) kurucu ortaklarından biridir ve İsrail solunun ünlü bir figürü haline gelmiştir. AIC iki taraf arasında bir işbirliği geliştirmeye çalışan, Filistin ve İsrail toplulukları üzerine yapılan politik analiz ve araştırmaları yayınlayan bir Filistin-İsrail haber organizasyonudur.

Radikal politikaya katılımı onu farklı gruplar arasında birlikler kurmaya yöneltmiş ve kötülüğüyle ün salmış İsraili Shin Bet ajanlarının hedefi haline getirmiştir. 20 gün hapse kaldıktan sonra deneyimlerinin yer aldığı ödül alan incelemesini yazmıştır.

İsrail ve Filistin'i konu alan diğer Warchawski Kitapları: Le Defi Binational ve Toward an Opan Tomb: The crisis of Israeli Society.

ÖNSÖZ

Burada yayınlanan bildiriler, organizasyonunu İslami İnsan Hakları Komisyonu'nun (IHRC) ve NEDA'nın üstelendiği 'Siyonizm'e Karşı Yahudi Perspektifleri Konferansında' , Londra Doğu ve Afrika Çalışmaları Okulu Brunei ev sahipliği ile 2 Temmuz 2006 tarihinde sunulmuştur. Tüm bildirilerin sesli kayıtları <http://www.ihrc.org.uk/060702> adresinden online olarak dinlenebilir.

Yayıncılar, bu kitapçıkta bahsi geçen mevzuların, böyle kritik bir düşüncenin şeytanileştirildiği ve marjinalliğe itildiği bir zamanda, verimli tartışmalara ve düşüncelere ilham vermesini umudunu taşıyorlar. Bu kitapçıkta çalışmaları yayımlananlar Ortodoks'undan sekülerine; sağcısından solcusuna geniş bir yelpazede, birbirinden farklı özgeçmişlere sahip kimselerdir.

Umuyoruz ki bu çalışma, ezilenlerin dayanışması ve kritik düşünce yolculuğuna başlamak ve devam etmek için ilham olur.

İslami İnsan Hakları Komisyonu (IHRC)

ÇEVİRMENİN ÖNSÖZÜ

Bu kitapçıkta, dünyada Yahudileri, Siyonizm süzgeciyle tanımış ve önyargılar edinmiş ayrıca Ortadoğu meseleleri hakkında kafa yormuş yahut belli derecede ilgilenmiş herkes için onların görüşlerini değiştirebilecek çok önemli metinler olduğuna inanıyorum. Konuşmalardan derlenmiş bu metinlerde, dindar olan, yahut olmayan; hahamından profesörüne bir grup Yahudi'nin İsrail devleti ve onun kurucusu ve savunucusu olan Siyonist felsefeye, hem dini hem de bilimsel açıdan ortaya konan muhalif görüşleri bulacaksınız.

Benim Yahudiliğe ve Yahudilere beslediğim önyargılarımda ciddi kırılmalara sebep olan bu kitapçıktan diğer okuyucuların da faydalanabilmesi için yapmaktan zevk duyduğum bu çeviride en göze batan sıkıntı metinlerin konuşmalardan derlenmesi sebebiyle manada ortaya çıkan eksiklikler oldu. Konuşma dilinde algılanmayan sık tekrarlar ve birbirine bağlanmış cümleleri çevirirken olabildiğince manayı değiştirmeden düzeltmeler yapmaya gayret ettim ve metinleri bazı dipnotlarla desteklemeye çalıştım. Metinlerin sesleri ve İngilizce aslı için <http://www.ihrc.org.uk/060702/> web sayfası ziyaret edilebilir.

SIYONİZM'E KARŞI DİNİ GÖRÜŞ

Rabbi Yisroel David Weiss, Brooklyn, ABD

Tanrı'nın yardımıyla, her şeye kadir olana dua ediyorum ki bana bilgelik ihsan etsin ve herkes tarafından öğrenilmesi ve kavranması gereken Tevrat gerçekleriyle kendi bilgisini size iletmeme izin versin. Bunu yaparak Tanrı'nın ismini kutsallaştırabilir ve onun *barış* olan isminin gereğini yerine getirebiliriz. Ve son olarak Tanrı'nın adı ve onun doğruları dünyanın her yerinde kabul edilmeli ve uygulanmalıdır. Amen.

Öncelikle İslami İnsan Hakları Komisyonu'na (IHRC) ve NEDA'ya teşekkür ederim. Beni buraya davet ederek beni onurlandırmış oldular ve Tanrı'nın ismini kutsama ayrıcalığını bana tanıdılar. Tanrı onları iyi yöndeki çabaları için başarılı kılsın. Buraya gelip bizi dinleyen Müslüman Arap veya dünyanın değişik bölgelerinden gelip olup bitenler ve halkına olanlar hakkında kaygılanan herkese teşekkürler.

Bugün, Tanrı'nın yardımıyla, sunacağımız konu Yahudilik ve Siyonizm arasındaki farktır. Tüm dünya bu ikisini eşit kabul ediyor ve aynı şeyler olduklarını düşünüyor: "Yahudilik Siyonizm'dir. Bir İsrail devleti vardır, bu Siyonist bir devlettir ve Yahudi devletidir". Genelde dünyanın gözünde bunların hepsi aynıdır. Gerçekte bir bağ vardır ama gerçekte. Doğru olan ise Siyonizm'in ve Musevilik'in taban tabana zıt olmasıdır. Musevilik İbrahim'in, Yakup'un ve İshak'ın torunları tarafından binlerce yıldır uygulanır. Oysa Siyonizm sadece yüz yıllık bir harekettir ve ibadet etmeyen Yahudiler tarafından yaratılmıştır; Theodore Herzl gibi dinden nefret eden kimseler tarafından. Onlar dini terk etmişlerdir ve milliyetçilik amaçları uğruna ve materyalizm uğruna Museviliği bir din olmaktan çıkarıp materyalist bir

varlığa dönüştürmeyi istemektedirler ki bu dindarlıktan tamamıyla bir kopuş ifade eder. Tabii ki her şeyde olduğu gibi materyalizmde de nesnel amaçlar için uzlaşmalar vardır. Siyonizm de uygulamaya bir yere kadar izin verir, Yahudilik de, İslam da, Hıristiyanlık da... Ama kendileri için uygun yere kadar. Ama Siyonizm Tanrısızdır. Tümüyle küfürdür. Dindarlığa karşı bir isyandır. Amacı Yahudi insanları dindarlıktan ayırmak ve isteklerini tamamen değiştirmek ve aslında Yahudi neyse onu değiştirmektir.

Neden Yahudilik ve Siyonizm arasındaki farkı anlamak bu kadar önemlidir? Yetenekli bir konuşmacı olmamama rağmen neden söylediklerimi dinlemek bu kadar önemlidir? (Yahudi öğretileri arasında hahamların bir özdeyişi vardır, bu da Musa'nın da konuşmasında bir özrü olduğudur. Tanrı özellikle böyle olmasını istemiştir çünkü insanlar onun çok iyi bir konuşmacı olduğunu söyleyemeyeceklerdir. Kıvrak diliyle insanları ikna ettiğini iddia edemeyeceklerdir. Tanrı istedi ki insanlar şunu anlasın; O ne söylüyorsa tamamen doğrudur ve bunların onun konuşma becerisiyle bir alakası yoktur.) Ben Kutsal Tanrı adına bu büyük meselelerde konuşmak için uygun değilim ama önemli olan şu ki sabırlı olmalısınız ve anlamaya çalışmalısınız. Çünkü bu doğru ve biz açıkça bunun neden doğru olduğunu Tanrı'nın da yardımıyla göstereceğiz.

Yahudilik ve Siyonizm arasındaki farkı anlamamanın önemini pek çok kez daha hatırlatacağım. İlk olarak söylediğim gibi Tanrı'nın adını kutsamak için Siyonistler her şeyi Tanrı adına yaptıklarını söylerler ama bu kesinlikle yanlışır.

İkinci olarak, Yahudilerle Müslümanları ve dünyadaki Arapları barıştırmak istiyoruz. Çünkü biz bin seneden fazladır birlikte yaşıyoruz ve aramızda çok büyük bir küslük tahrik ediliyor. Bir trajedi yaşanıyor ve Biz bu yanlışlığı düzeltmeliyiz. (Siyonizm Yahudilik değildir.) Çünkü Tanrı barış ismiyle de anılır. Bu, onarımı yani Yahudilerle Müslümanları ve dünyadaki Arapları (Arap ve Müslüman diye ayırıyorum çünkü İranlılar Arap değildir ama Müslüman'dır ayrıca Müslüman olmayan Araplar da vardır.) uzlaştırma işini başlatmamıza yardımcı olacaktır.

Üçüncü olarak, Siyonizm'in yol açtığı bu kan dökme olayı. Filistin'de Siyonist hareketin başladığı şu yüz yılda büyük ve sonu gelmez bir katliama sebep oldu. Tüm bunların sebebi Siyonist düşüncedir ve Tanrı'nın yardımıyla biz buna bir son vermek istediğimizi size göstereceğiz.

Müslümanların ve Arapların şeytanlaştırılmasını (demonisation) durdurmak istiyoruz. En ileri uygarlıkların bile Müslümanlık hakkında yeterli bilgi sahibi olamadıklarını görüyoruz. Onlar, Arapların beraber yaşadıkları insanlara bakıp izlenimler edinmeye çalışıyorlar. Eğer tarihin gerçeklerini Yahudilerden öğrenirlerse bizim bir arada en iyi şekilde yaşabildiğimiz yerin Arap toprakları olduğunu görebilecekler. Çünkü Araplar Yahudilere karşı en konuksever insanlardır. Tarih boyunca bizim için güvenli bir sığınak olduklarını göstermişlerdir. Henüz İnsan Hakları örgütleri ortaya çıkmadan, kimse Yahudilerin katline hayır diyemezken ve Araplar kimseye hesap vermek zorunda değilken, biz onlarla birlikte güvenle yaşayabiliyorduk. Ve şu ortaya çıktı ki bu topraklarda dinî bir çatışma yoktur. Batı uygarlığı anlamalı ve kabul etmelidir ki Müslümanların barbar olarak tanımlanmaları yanlıştır. İnsanlara gerçeği açıklarsak ve gözlerini açarsak yanlış bir tarih örgüsüyle kandırıldıklarını görebileceklerdir.

Anti-Semitizm konusunda açığa kavuşturulması gereken diğer bir konu da Siyonizm'e karşı konuşanların anti-semitik olmakla suçlanmalarının yanlış olmasıdır. Tekrar belirtmeliyim ki Yahudilik ve Siyonizm birbirinden ayrılmalıdır. Size bu muazzam farkı Tanrı'nın yardımıyla açıklayacağız ve anladığınızda Siyonist devlet-İsrail'in mezalimleri aleyhinde konuşmaktan ve anti-semitik olmakla suçlanmaktan korkmayacaksınız.

Bir şikâyetle doktora gittiğinizde onun size ağrı kesiciler vermesi yeterli olmaz. Sorunun kaynağını bilmeli ve sizi ona göre tedavi etmelidir. Tıpkı bunun gibi biz de bu büyük düşmanlığın sebebini bilirsek çözüm bulmamız mümkün olabilir. Son olarak Tanrı'nın isimlerinden biri doğrudur ve doğruyu bilmek inançlı olmanın gereğidir. Bize bu emredilmiştir. Bu kısa zaman diliminde yapılması gereken çok şey var ve biz bu konuların hepsine değinmeye çalışacağız.

Yahudilik binlerce yıllıktır ve ruhani bir olgudur. Tanrı Yahudilerle bir bağ kurmuştur ve biz de bu yüzden O'na hizmet etmeliyiz ve O'nun merhametli tarafını taklit etmeliyiz. O, Sina Dağı'nda Musa'ya kitap vererek bu bağı kurmuş oldu ve bizden O'na uymamızı istedi. Bunu yaparak kutsallaştırdık ve o da vaat ettiği topraklara bizi kavuşturacaktı. Biz daha kutsal değere önem verdiğimizde, O da bize kutsal topraklarda ona ibadet edebilmeyi bahşedecekti.

Tanrı kutsal kitapta buraların kutsal topraklar olduğu ve burada, İsrail topraklarında yaşayabilmemiz için belli bir kutsallık derecesinde olmamız gerektiği konusunda bizi pek çok kez uyarmıştır. Tevrat pek çok kez ikaz etmiştir ki, Tanrı'ya karşı günah işlerseniz, toprağa karşı saygısızlık ederseniz toprak sizi reddeder, kusar. Yani uyarıldık ki, bu yüksek kutsiyet mertebesinde bulunmak için dikkatli olmak zorundayız. Eğer olmazsak tıpkı günahkâr ve toprağın saflığını bozmaya teşebbüs eden Canaanite (Canaan'da yaşayan Sami ırkından kimseler) gibi toprağın kendisi bizi reddedecektir. Şu da ilginçtir ki Kutsal Kitap'la uğraşan herkesin bildiği gibi bu topraklara gelmek konusunda Yahudiler hayli isteksizdiler. Onlar gelip bu toprakların ve insanların yönetimini devralmakla ilgilenmediler, bu onların isteklerine çok aykırıydı. Aslında onlar cezalandırıldılar çünkü Tanrı gitmek zorundasınız dedi ve biz de gitmek zorunda kaldık. Agresif değildiler, gitmeye zorlandılar ve gitmek istemedikleri için cezalandırıldılar. Çünkü bu Tanrı'nın emriydi. Onlar askeri güce mi uydular?

Bir kimse Joshua kitabını incelediğinde daha da açık görecektir ki, Tanrı bir mucize yarattı, Onlar Erika şehrini duvarlarla çevirdiler ve duvarlar toprağa gömüldü. Bu mucizevî bir olay, bu Tanrı'nın iradesi. Siyonistler bütün silahlı güçleriyle duvar çevresinde dolaştılar ve duvar gömüldü hem de iş makineleri olmadan. Demek ki bu Tanrı'nın iradesiydi, iş makinelerinin gücü değil. Demek ki bu durum dini bir içeriğe sahip, Siyonistlerin yanlış yorumladıkları gibi bir şey değil. Neticede, tüm peygamberlerin kitaplarına baktığınızda - Jeremiah, Ezekiel, İsaiah- açıkça göreceksiniz ki Yahudiler, sürekli topraklarından sürülecekleri konusunda uyarıldılar. Sonunda sürüldüler de... Çünkü yüksek bir dini mertebede değillerdi. Yani fiziksel zayıflığımızdan dolayı değil. Musa'nın 5 kitabı üzerinde çalışırsanız göreceksiniz ki kaybettikleri savaşı kazanmaları için uygun bir zaman değildi. Çünkü onlar ya günah işlemeye başlamıştı ya da yanlış bir şeyler yapmıştı. Bir savaşı kazama zamanı geldiğinde ise mucizevi olarak kazandılar. Maccabis İsraililer tarafından güç sembolü olarak kullanıldı, çoğunluğa karşı azınlık. Maccabis toprakları Yunanlılar tarafından elinden alındığında, Yahudilerin ibadet etmesi, tatil gününü kutlaması, sünnetleri yerine getirmesi yasaklandı ve ölümle cezalandırılacağı bildirildi. Bizde bir kural vardır, ikamet ettiğimiz ülkeye sadık kalırız. Yahudiler bunu kabul eder. Ama eğer Tanrı'nın isteklerinin karşıtı olan bir şey yapmamız emredilirse işte o zaman hayatlarımızı feda ederiz. Sonuç olarak Yahudiler Yunanlılar topraklarını

yönetirken onların kurallarına uydular. Vergilendirme ve buna benzer diğer konularda biz krallıklara sadığız, size sadığız ama bizi Sbattah'tan (Cumar-tesi tatil kutlaması) alıkoyarsanız ya da sünneti yapmaktan ya da Museviligi yaşamaktan işte o zaman köpekten farksızınız bizim için, Danyal peygamber böyle söyler. Danyal demiştir ki: Bizden vergi isterseniz kralımızsınız ama bizden Tanrı'ya karşı görevlerimizden vazgeçmemizi isterseniz biz bunun yerine hayatlarımızı vermeye razıyız. Sonra baş rahip ve çocukları kılıçlarını ve kalkanlarını alıp çıkarlar. Çünkü o zaman ne tanklar ne de hayalet savaşçıları vardır. Kalkanlarına "emir sizin Tanrınız kadar kuvvetlidir" yazdılar. Çıktılar ve binlerce insanla savaştilar.

Size soruyorum tanıdığınız ve bildiğiniz en güçlü insanı düşünün. Düşünün sizce 5 kişinin binlerce insanla savaşması mümkün müdür? İmkânsız. Neticede onlar öldüler, birisi başlarına büyük bir kaya parçası attı ve öldürüldüler. Bu mümkün değil, mucizevî bir şey. Neden? Çünkü onlar kutsal insanlardı ve Tanrı adına savunma yapıyorlardı ve Tanrı savaşı tamamladı. Tabi ki Siyonistler konuyu çarpıttılar, azınlığa karşı çoğunluğu az Siyonist'e karşı çok Arap şeklinde yanlış yorumladılar. Sadece onların tarihi nasıl yorumladıklarını anlamamızı istiyorum. Bu fiziksel olarak imkânsızdı.

Maccabisler ABD'ye gidip hayalet savaşçıları istemediler. İsteseler de bir yardımcı dokunmazdı çünkü hayalet savaşçıları için kullanacakları petrol-leri yoktu. Her neyse konu sadece şu idi: Ruhanilik! Ama sürgüne gönderilme vaktimiz geldiğinde de sürgüne gittik. Bu Tanrı'nın emriydi ve Yahudiler bunu kabullendi. Tıpkı bir babanın çocuğunu kötü davranışları yüzünden cezalandırmak için on dakika bu köşede bekleyeceksin dediği gibi. Peki, bu çocuk iki dakika sonra kendini toparlayıp baba ben iyi çocuk oldum ve burayı terk edip sana geleceğim dediği zaman tüm hatalarını görmezden gelip, babası ondan hoşnut olur mu? Tabi ki hayır, cezasını tamamlamasını ister. Tanrı da, Yahudileri İsrail'deki kutsal topraklardan kovdu. Biz Tanrı'ya inanan Yahudiler olarak binlerce yıldır bu acı ilacı kabul ettik. Şöyle denir 'sabrın faziletiyle sürgünden çıkarılacağız'. Tanrı bizim çocuğumuza duyduğumuzdan daha fazla merhamete sahiptir. Tanrı bizim ve tüm insanların acısını hisseder ve sürgüne gönderilmemizin fiziksel kusurlarımızla hiç alakası yoktur. Biz maneviyat açısından eksiktik ve Tanrı bizi sürgüne yolladı. Tanrı metafiziksel gücüyle bizi sürgünden kurtarabilir ve işte Musevilik de budur. Biz Yahudiler olarak tek bir şeye inanırız: Museviligi ve Tevrat'ın emirlerini uygulamak zorundayız. Sürgünden kaçmamız yasaklanmıştır.

Dürüst vatandaşlar olmalıyız. Bu da Tanrı'nın bir emridir. Sürgün ve tapınağın yıkılma vakti geldiğinde dünyanın farklı yerlerine dağıtılmıştık ve Tanrı bulunduğumuz ülkeye sadık vatandaşlar olmamızı emretti. Bizi üç farklı kara parçasına dağıttı bu kral Süleyman'ın kitabında olan bir kehanetti. Tevrat bize bunu açıkladı, üç kıtaya dağıtıldık ve bulunduğumuz ülkelerde sadık birer vatandaş olmalıydık. Sürgünü kırmaya teşebbüs etmemeliyiz. Her ne yolla olursa olsun. Yahudiler bunu kabul etti ve bunun Tanrıdan gelen bir şey olduğunu bizi sürgüne onun gönderdiğini ve zamanı gelince de onun çıkaracağını kabul ettik. İnsanlar bize “sürgünden ayrılmak' nedir?” diye soruyor. Bu silahları kuşanıp sürgünden ayrılmak değildir. Bu şekilde olmaz. Biz bunun için sürekli dua ederiz. Her dua kitabımızda bu mevcuttur, İngilizce ve diğer dillere tercüme edilenlerden bunu görebilirsiniz. Evrensel olarak her Yahudi şunu söyler: “Her millet Tanrıyla bir bağ kurmalıdır. Özlediğimiz, istediğimiz, hasret duyduğumuz bir şey var: Tanrı'nın ihtişamının tüm dünyada ortaya çıktığı, Tanrı'nın dünyada doğüstü değişiklikler yapacağı gün. Bunu şu an yaşadığımız dünyada kavramak çok zor. Ama beklenen o gün gelecek ve tüm insanlar tek tanrı inancında birleşecekler. Sonra tüm milletler ayağa kalkıp Tanrı'ya hizmet edecekler. Biz bunu sadece bir parça toprak için ya da Maccabi'ye sahip olmak için, olimpiyat takımı bir madalya kazansın diye istemiyoruz. Bunların dindarlıkla hiç alakası yoktur hatta bu materyalizmdir. Bunun Musevilikle alakası da yoktur. Biz bunun peşinde de değiliz. Bugün olmaz ama yarın olabilir. Uzun vadede ya da kısa vadede, bir gün Tanrı insanın müdahalesi olmadan sürgünü kaldıracak, sadece Yahudiler için değil tüm insanlık için. Hep birlikte kalkıp Tanrı'ya hizmet edeceğiz. Sürgünden çıkmak için tüm teşebbüsler gariptir ve Yahudi kavramına tamamen zıttır, çünkü bizi sürgüne yollayan Tanrı'dır. Tanrı insanları iyi koruyamıyor demekle Tanrıyı denklemin dışına çıkarmış olursunuz ki bunu Tanrı yasaklamıştır. Bu çok komiktir, çünkü her insana nefes alabilmeyi bahşederken, seni nasıl koruyamayacağını düşünürsün. Bu Museviliğe tamamen zıt bir durumdur.

Yahudiler bu inançları yüzünden pek çok kez İspanya engizisyonunda sorgulanmış, pek çok sıkıntı ve belalarla karşılaşmıştır. Bu da kitaplarımızda kendine yer bulmuş, belki de biraz toprak (Filistin'de değil) satın almamız gerektiği gündeme gelmiş, ama hahamlar sabır telkin etmiş, Tanrı'nın tüm insanların acısını hissettiğini bizim sadece O'na ibadet edip dua etmemiz gerektiğini ve Tanrı'ya hizmet ederek O'nun yardımıyla bundan kurtulaca-

ğımızı söylemiştir. Bu Yahudiler için emirdir. Kusursuz olan Tanrı bizi iki konu yüzünden dünyaya dağıtmıştır. Bizi sadece bir yere de sürebilirdi. Ama Alman Yahudilerin liderinin de (modern Yahudiliğin lideri olarak da bilinir ve Siyonist değildir) söylediği gibi “ Tapınağımızın yıkılmasına sebep olan günahımızı biliyoruz. Yıllarca karşılaştığımız şiddeti babası tarafından ıslah edilmek için cezalandırılmış gibi şaşkın bir halde içimize attık. Tevrat’a riayet etmedeki eksikliklerimin buna sebep olduğunu öğrendik. Milletler arasında bir millet olarak nasıl parlayacağımızı bilmeden dua ettik ve ilahi misyonumuzu daha iyi tamamlayacak bir ruh bulmak için topraklarımızda birliği umut ettik.”

Bir haham der ki, Siyonistlerin Tanrı’yla ve Tevrat’la aralarının iyi olduğunu farz etsek bile ve eğer amaçlarına ulaşmaları ve toprağı kazanmaları mümkün olsa bile onları dinlememeliyiz. Kendimizi affettirmek için aşırı yalvarmamız ve net olarak sürgünden zor kullanarak çıkışımızın yasaklanmış olduğu gibi güç ve fiziksel araç kullanmamız yasaklanmıştır.

(Daha fazlası için [www. NKUSA. org](http://www.NKUSA.org) ve Hahamların evrensel bakış açılarını içeren ‘Sürgün ve Kefaret-Tevrat Yaklaşımı (Exile and Redemption :the Torah Approach)’ kitabına bakabilirsiniz.)

Biz her insanın, Tanrı’ya hizmet etmek için burada olduğuna ve dünyayı miras aldığına inanırız. Bu sadece Yahudiler için geçerli değildir; Tanrı’ya hizmet etmek için Yahudi olmak zorunda değilsinizdir. Tersine biz bir bağ kurduk. 613 emrimiz var ve bu emirlerle ruhban milleti olarak ulusların önünde -Tanrı’ya öykünerek- bir ışık olmak istiyoruz. Ama her insan Tanrı’ya hizmet etmeli ve onu anmalıdır ve diğer uluslar için bir ışık olmalıdır. Diğer bir deyişle, “Sadece biz Yahudilerin bir Tanrısı var.” demek tamamıyla yanlış bir düşüncedir. Bu diğer kitaplarda da bulunan bir olgudur. Biz Tanrı’ya hizmet etmek ve emirlerine uymak için buradayız. Şunu kabul etmeliyiz ki Tanrı Musa’ya kitabı vermiştir ve çalmamasını, öldürmemesini, zina etmemesini, Tanrı’ya ortak koşmamasını emretmiştir.

Siyonizm yaklaşık 100 yıl önce ortaya çıktı ve şunu söyledi; “Tüm dünyada Anti-semitizm almış başını gidiyor.” (bunu Theodore Herzl söyledi.) Tanrı’yı denklemden tamamen çıkardı ve “Kendi başımızın çaresine bakmalıyız.” dedi. Peki, çare neydi? Tanrı’yı tanımadı ve bir parça toprak bulma peşine düştü. Uganda’yı düşündü önce ama bunun elverişli olmayacağına kimsenin kendisini izlemeyeceğine ve dinlemeyeceğine kanaat getirdi. Sonuç

olarak İsrail Topraklarını almaya karar verdiler. Tüm hahamlar karşı çıktı ve bunun kafirlik olduğunu ve fiziksel güçsüzlükle alakasız olduğunu söylediler ve “Siz Museviliği materyalizme, milliyetçiliğe çevirmek istiyorsunuz. Bu sizin anlayışınız çünkü siz dinden tiksiniyorsunuz ve bu kesinlikle yanlış.” dediler. Ama onlar hahamları dinlemedi. Yahudileri ve Yahudi olmayanları kendi söyledikleriyle yönlendirdiler. Yahudi olmayanlara ‘Bakın Tanrı toprakları Yahudiler’e verdi.’ dedi. Biliyorlardı ki onların toprak sahibi olmalarının yasaklandığından haberleri yoktu. ‘Şimdiye kadar gelen Yahudi nesilleri neden bunu yapmadılar? Halbuki onlar iyi Yahudi liderlere sahiptiler. Neden onlar bunu yapmadı?’ diye sormayacaklardı. Kimse fazla soru sormadı ve herkes Kitab-ı Mukaddesi okuyup “Tamam, Kutsal Topraklar Yahudilerindir” dedi ve kabullendiler. Böylece Yahudi olmayanları ve Yahudi olup da dindar olmayanları -ki böyle çok insan var- kandırmış oldular ve Yahudileri de aptal yerine koydular.

1947’de başhaham, BM belgelerinde de bulunan mektubu BM’ye gönderdi ve onlara dava açtı. BM halklara İsrail Devleti’ne katılmak isteyip istemediklerini soran bir delegasyon gönderdi ve tabi ki Hıristiyan ve Müslümanlar bunu istemedi. Yahudiler de istemedi. Yüzlerce yıldır orada yaşayan Ortodoks halk 1. Dünya Savaşı’nda çoğunluktaydılar ve sadece %5 kdarlardı. Bunu belgeleyebilirim. 1947’de bu mektubu İsrail devletinin kurulacağına yakın olduğunu hissederek yazdı, çünkü BM Yahudi yerli sakinleri görmezden geldi. Çünkü Siyonistlerin sözü batı medeniyeti liderleri tarafından dinleniyordu. Çünkü onlar Avrupalıydılar. Siyonist liderler *ipso facto* (otomatik olarak) Museviliğin temsilcileri haline geldiler. Kudüs Başhahamı şöyle demişti; “Kudüs’ün enternasyonal bir nokta olarak kalması için yalvarıyorum. Biz Yahudi devleti istemiyoruz.” Bu hahamı uzun sakalıyla görerseniz, gerçekten mukaddes bir adamdır ve “Benimle birlikte olan 60.000 kişi var ve biz Yahudi devleti istemiyoruz” diyor. Adının İsrail olduğundan bile habersiz. Yahudiler için bu kadar mukaddes ve değerli olan bir adam neden bu devletin bir parçası olmak istemiyordu? Filistin’le çıkacak çatışmadan da haberi yoktu üstelik

Dünyada yüzlerce, binlerce insan var Siyonizm’i kabul etmeyen - çünkü küfür olduğunu biliyorlar, çünkü Siyonizm Tanrı bizimle değildir diyor ve Tanrı’nın emirlerini hiçe sayıyor - hala Tevrat’a sadık yüzlerce binlerce insan var. Bizde bir kural vardır; İbrahim tekti ve dünyaya kafa tutmuştu ve dün-

yada tek Tanrı olduğunu kabul ediyordu. Eğer siz de tekseniz doğru yoldan gitmekten kaçınmayın.

Bu Museviliğdir ve tek bir Musevilik vardır. Tanrı bize vazgeçmeyi yasaklamıştır. Dünyada yıldırılan yüzlerce binlerce insan var. Web sitemizde onlara bunla başa çıkmayı gösterebiliriz. Ama onlar pek çok insan gibi karşı durmaya korkuyorlar. İsrail için hızlı ve barışçıl bir iyileşme için dua ediyoruz. Sizin de bunu yapmanız için ısrar ediyoruz. Siyonizm'le Museviliği ayırt edin ve anti-semitik olarak suçlanmayın. Tarihi hatırlayın. Biz barış içinde beraber yaşadık bunu Siyonizm'in gelişi bozdu ve bizi barbar sanmayın.

İsrail için hızlı ve barışçıl bir iyileşme için dua ediyoruz ve Tanrı'nın saltanatının tüm dünyayı saracağı ve hepimizin birlikte O'na ibadet ve hizmet edeceğimiz günler için dua etmeme izin verin.

ANTI-SİYONİZM ANTI-SEMITİZM DEĞİLDİR

Rabbi Ahron Cohen, Manchester, UK

Ben Ortodoks Yahudi olarak nitelendirilebilecek bir Yahudi'yim yani hayatını tamamıyla eski zaman Museviliği olarak bilinen Judizm'e uygun olarak yaşamaya çalışan bir Yahudi'yim. Burada Neturei Karta olarak bilinen eksik de olsa 'inanç muhafızları' olarak tercüme edebileceğimiz bir grup adına bulunmaktayım. Biz ayrı bir taraf yahut organizasyon değil fakat temel olarak Siyonizm konulu bir felsefenin propagandacılarıyız.

Konuşmamın başlığı olan '**Anti Siyonizm anti Semitizm değildir**' in anlamı şudur: Semitizm'in tasvip edilmediği ima edilirken Anti-Siyonizm alkışlanan bir şeydir ve ben bunun sebebinin açıklamayı umuyorum. Bu konu özellikle Filistin'in son durumu ve yükseldiği iddia edilen anti-Semitizm ışığında bizimle ilintilidir. Ayrıca dünyanın gözleri önünde Siyonistler Yahudilerle, Siyonizm de Musevilikle denkleştirilmiştir. Bu varsayımın hatalı tarafı işte budur ve ben bugün bunu meydana çıkarmayı umuyorum. Bu konu üzerindeki tartışma ve müzakereler önemlidir, çünkü bu konu hem Yahudiler hem de Yahudi olmayanlar açısından kafa karıştırıcı bir hal almaktadır. Diğer taraftan tartışma ve müzakereler özellikle Yahudiler için bir yerde tıkanma eğilimindedir. Çünkü bu çok duygusal /hassas bir konudur.

'Anti Siyonizm, anti-Semitizm değildir' yargısını anlayabilmek için temel kurallara dönmek ve kullanılan terimleri anlamak gerektiğini düşünüyorum. 'Semitizm'(ya da Yahudilik denmeli çünkü Semitizm yanlış bir adlandırmadır. Gerçekte demek istediğimiz Yahudi karşıtlığı ya da Musevi karşıtlığıdır.) derken ne kastediyoruz? 'Anti- Semitizm' demekle ne kastediyoruz? 'Siyonizm' ve 'anti- Siyonizm' nedir?

Öncelikle şunu anlamalıyız ki Anti-Semitizm temelde toplumun belirli bir parçasına duyulan nefret yada kindir. Ve bu kin Museviliğe değil Yahudi insanlara yöneliktir.

Yahudi dinine duyulan karşıtlık ya da kin, genel olarak insanlara duyulan kinin bir uzantısı yahut tezahürü olarak görüyoruz. Her ne kadar Yahudi dinine duyulan spesifik kin, dini gayretkeşliğin bir formu olsa da, bir dine inananlar aracılığıyla diğer bir dinin inançlarına müsamaha gösterilmesi beklenmez. Bu durumda müsamahasızlık sadece Yahudi karşıtlığı şeklinde olmamakta, genellikle diğer tüm dinlere yönelmektedir.

Anti Siyonizm bir felsefeye bir fikre muhalefettir. Bu muhaliflik en azından başlangıçta insanlardan çok bir fikre yöneltildiği.

Anti seminizim, Yahudi insanlar varolduğundan beri bulunan mantıksız bir bağnazlıktır. Buna rağmen Anti-Siyonizm, belli bir fikir ve amaçla, doğru ve sağlam düşünmeye dayanan, kusursuz biçimde mantıklı bir karşıtlıktır.

Ama konuya daha detaylı bir biçimde bakarsak, Musevilik, geniş kapsamlı ve yaygın etkiye sahip bir dindir ya da bir yaşam biçimidir. Buna rağmen Siyonizm, açıklamayı umduğum kadarıyla, nispeten dar ve sınırlı bir kavramdır. Bugün burada sadece genel bir açıklama yapacağım ve Yahudiliğin Siyonizm'de de geçerli bazı yönlerini ortaya çıkarmaya çalışacağım.

Öncelikle şunu belirteyim Siyonizm ve Musevilik kesin olarak birbirine zıttır ve birbirini dışlarlar ama izin verirseniz Yahudilik ve Siyonistliği genel ve özelde bir karşılaştıralım.

Önce Museviliğe bir genel bakış yapalım. Musevilik bize göre topyekûn bir yaşam biçimidir. Bize her şeye kadir olan Tanrı'nın hizmetinde nasıl ahlaklı dürüst ve dini bir yaşamı sürdürebileceğimizi gösterir. Yaşamımızın beşikten mezara kadar tüm yönlerini etkiler. Düşünür ve inanırız ki, Kitab-ı Mukaddes'te tarif edildiği gibi 3500 yıl önce Yahudi insanlar varolduğu zaman, bize ilahi vahiy tarafından gösterilmiştir. Tevrat bütün dini gerekliliklerimizi düşünce ve pratikte dini öğretilerimizin sınırlarını belirler, Kitab-ı Mukaddes'i ve Talmud (Musevi şeriatı) olarak bilinen ve bize babadan oğula nesiller boyu aktarılan geniş kapsamlı sözlü öğretileri kapsar. Diğer taraftan belirli olumlu amacına bakmazsak, Siyonizm, 100 yıl önce Yahudi yaşama biçimiyle bağlarını koparmış ve bunu gelen nesillere aktarmış bazı seküler Yahudiler tarafından yaratılmış seküler ve dine aykırı bir felsefedir.

Böyle Musevilik ve Siyonizm arasındaki ilk genel farkı görmüş oldunuz. Siyonizm laikliktir, materyalizmdir, belli bir dini inancı, ahlaki ya da manevi bir yaptırımı yoktur. Musevilik, fazilet, ahlaki standartlar ve dini inançlar yolunda bir kılavuzdur. Yani açıkça Siyonist sekülerliğine karşıtlığın, Musevilikle bağı olan insanlara yapılan karşıtlıkla hiçbir mantıksal bağı olamaz.

Fakat izin verin; Musevilik'in Siyonizm'le ilintili taraflarına bakalım. Bunlardan ilki toprak mı ülke mi sorusudur. Daha önce de belirttiğim gibi bizim dinimiz, hayatımızın tüm yönlerini kapsayan bir topyekun bir yaşam biçimidir. Toprak meselesi de bu alanlardan biridir. Başından beri Tevrat, bize öğretmiştir ki belli şartlar altında bize vaat edilmiş topraklar vardır. Şimdi Filistin olarak bilinen ve içinde her şeye kadir olanın hizmetinde yaşayacağımız kutsal topraklar.

Peki bu şartlar nelerdi? Temel olarak şöyleydi, manevi, ahlaki ve dini standartlarımız en yüksek seviyede muhafaza etmeliydik. Bize öğretilen ve önceden anlatılan şeydu ki şartlar yerine getirilmezse Yahudi insanlar sürgün edilebilirdi. Varoluşumuzun yaklaşık ilk 1500 yılında toprağımız vardı. Ama üzülerek söylüyorum ki şartlar istenilen seviyede yerine getirilemedi ve Yahudiler vatanlarından sürüldü. Son iki bin yıldır Yahudiler her şeye kadir olan tarafından hükmü verilen sürgündeler. Çünkü Onlar, kendilerinden beklenen standartları koruyamadılar. Bu sürgün durumu, günümüzde dayanılmaz hale gelmiştir. Semavi hükmümüz olan sürgünü seve seve kabul etmek, ona karşı savaşmamak ya da kendi elimizle bitirmeye çalışmamak inancımızın temel özelliklerinden biridir. Musevilik bize öğretti ki; sürgün durumundan kendi çabamızla çıkmaya kalkışmak ve Filistin'de kendi devletimizi şiddet yardımıyla kurmak yemin altında yasaklanmıştır. Sürgünün, bu topraklarda yaşayan insanların otoritesini kabullenmek, ona karşı koymak değil, sadece refahını desteklemek anlamına geldiğini düşünüyoruz. Son olarak, yasaklara itaat etmemenin her şeye kadir olan Tanrı'ya karşı bir isyan meydana getirdiğini ve bunun korkunç sonuçlar doğurabileceğini düşünüyoruz.

Peki ya Siyonizm? Daha önce de belirttiğim gibi 100 yıl önce, çoğunluğu seküler olan, dinlerinden vazgeçmiş ama hala sürgünde, Yahudi olmanın utancını muhafaza eden insanlar tarafından kurulmuştur. Bizim sürgün durumumuzun İlahi hüküm sebebiyle değil, boyun eğen davranış biçimimiz - Golus-sürgün mantalitesi - sebebiyle olduğunu düşünüyorlar. Amaçları Yahudiler arasında yeni yayılan Yahudi topraklarında Yahudi ülkesi kurma

fikrinin propagandasını yapmaktı. Amaçları için seçtikleri topraklar Filistin idi. Bu, hiç bir dini sebep için değil, -hatırlarsanız bunlar seküler bir gruptu- ama muhtemelen Yahudilerin Filistin'e olan tarihî ve kültürel bağlarından dolayıydı ve bu suretle de Yahudi yığınlarını bu yeni fikre çekmeyi düşündüler. Prensipte herhangi bir yer de olabileceğini düşündüler. Aslında bir seferinde Uganda bile düşünülmüştü. Sürgünden çıkış yollarını kendi çabalarıyla zorlama arzuları, amaçlarının temelde yatan felsefesi idi.

Açık olacaktır ki Siyonist ideoloji, yukarda altı çizilen sürgün karşısındaki Yahudi dini tutumunun karşısındadır ve Yahudi öğretileriyle tamamen zıttır. Aslında, Siyonist ideoloji Siyonizm'in başlangıç noktasında değerlendirildiğinde, büyük Yahudi dini otoriteleri tarafından topyekun bir sapkınlık olarak değerlendirilmiştir. Yani tekrarlırsak, Siyonistlerin Yahudilere bir devlet kurma amacına karşı çıkmak olan anti-Siyonizm kesinlikle anti-Semitizm değildir. Daha önce de açıkladığım gibi, Musevilik bu amaca topyekûn bir karşı duruştur.

Yahudiliğin Siyonizm'le ilintili diğer bir yönü Yahudi kimliği ve milliyeti konusudur. Eski dönem Yahudi yaşam biçimi, aslında Yahudi milli kimliği için bir ölçüttür. Kanıtlanabilir biçimde doğrudur ki Yahudi toplumunun bir üyesi olmak -yani bir Yahudi olmak- kişinin diğer pek çok millette olduğu gibi belli bir toprak yada ülkeyle olan bağ şeklinde değil, Musevilik'le olan bağıyla alakalıdır diyebilirim.

Bu, Yahudi halkının 2000 yıl boyunca topraksız olmaları, dünyanın dört bir yanına dağılmış olmaları ama kimliklerini Museviliğe olan bağlılık erde- miyle korumaları gerçeğinin doğurduğu bir sonuçtur.

Tabi ki pek çok kişi şunu savunabilir, bugün Yahudilerin büyük bir kısmının hatta diasporada olup da bir toprakla bağları olmayanların, Musevilik'le bir bağları olmamasına rağmen Yahudi kimliklerini muhafaza ettiklerini görüyoruz. Buna rağmen, göreceksiniz ki bu ancak en fazla 3 ya da 4 nesil geriye gider ve sonunda görürler ki ataları ibadet eden Ortadoks Yahudilerdir. Diğer bir deyişle atalarının Museviliğe bağlılıklarının devam eden ama solan etkisi bir dereceye kadar Yahudi kimliklerini muhafaza etmelerine yardımcı olmuş. Solan dedim çünkü devam etme etkisi gözden kaybolur. Ataları beş yüzyıl önce Yahudilikten vazgeçmiş olsalardı, bugün kimliklerinin farkında olan Yahudiler bulamayacaktınız.

Siyonist Yahudi kimlik kavramı, tamamıyla seküler, tipik biçimde toprağa bağlı bir milliyetçi kimliktir. Oysa bu Yahudi kimliği değil, tamamıyla farklı olarak bir Siyonist ya da İsraili kimliğidir.

Bir kez daha kolaylıkla anlaşılacaktır ki, Siyonist kimliğine karşı olmak Yahudi kimliğine karşı olmaktan tamamen farklıdır. Çünkü bu ikisi farklı kavramlardır. Şimdiye kadar bir dereceye kadar manevi ve günlük insan bilincinden bağımsız kavramlar hakkında konuştum. Belki çoğunuz bugün teolojik teori için buradasınız. Buna rağmen Museviliğin Siyonizm'le ilgili bir başka yanı var, ve ben inanıyorum ki çoğu kimse aynı olduğunu düşünür. Bu da Yahudi dini değerlerinin hümanistliğidir. Yahudi öğretisinin dayandığı temel hümanist değerler insana karşı merhametli ve düşünceli olmaktır. Haklara, mülkiyete ve yaşam hakkına çok titiz biçimde saygılı olmaktır. Bu da Ortodoks Museviliğin Filistin meselesine tam bir adaletle topyekun bir yakınlık içinde olduğu anlamına geliyor. Siyonizm tam olarak bu değerlerin bir antitezidir.

Amacın doğrultusunda ilerlemeye kararlıdır ve önünde duran Filistinli hatta Yahudi bile olsa kimsenin buna engel olmasına izin vermeyecektir.

Siyonistlerin kuruluş yazılarında çok iyi bir şekilde belgelenmiş ve kamu beyanlarında kaydedilmiştir ki, onlar, tam olarak Filistin halkı olan yerli halkı, infaz etmeyi amaçlamışlardır. Filistinlilerin hayatları, mülkiyetleri ve özgür iradelerinin, fikirlerine ve devlet kurmalarına engel olabilecek herhangi bir şeyin onlar için hiçbir geçerliliği yoktur. O derecedeki yaşamlar ve kendi Yahudi kardeşlerinin refahı bile (fiziksel ya da ruhani olsun) devletin oluşumu ve devamı amacı karşısında ikincildir. İyi bilindiği üzere bu felsefe ile onlar nihayetinde devlet kurmayı başardılar. Bu felsefe bugüne kadar sürmüş ve Filistin'de çatışma ve kan dökmenin ana sebebi olmaktan başka bir işe yaramamıştır. Siyonizm'in sahip olduğu ve her zaman sahip olacağı ülkü, yerli halk olan Filistinliler'in üstünde ayrılıkçı bir devleti dayatmayı ve bu, korkunç bir çatışmayla sonuçlandı. Bu çatışma da hepimizin bildiği gibi dehşetli bir kan dökmeye yol açtı ve radikal bir değişim olmadığı sürece bu vahşetin sonu olamayacağı da ortadadır.

Burada yeniden tekrarlamak gerekirse, Siyonizm'in anti hümanist tutumlarına verilecek mantıklı ve akılcı bir karşı duruşun ne olursa olsun anti-Semitizm'in eski bağnazlığıyla hiç bir şekilde ilintili olmayacağı çok açık olarak görülecektir

Yani Anti-Siyonizm, sözde Yahudi halkının üyesi, ırkçı, faşist kimseler tarafından benimsenen bir felsefeye mantıklı bir karşı duruştur. Anti-Semitizm, tüm halka karşı akıldışı bir bağnazlık ve nefrettir. Bu suretle, Anti-Siyonizm'le Anti-Semitizm'in aynı olabileceği hiç bir hayal gücüne sığmayacağı çok ortadadır. Daha önce de hatırlatmıştım ve anlatmaya devam

ettikçe daha da açıklığa kavuştuğunu düşünüyorum ki Musevilik ve Siyonizm uyuşmayan ve taban tabana zıt şeylerdir.

Bu Siyonist hareket, dini öğretilerimizden ve genel olarak imandan tam bir vazgeçiştir ve özelde de sürgün durumumuza olan kendi bakış açımızı ve beraber yaşadığımız insanlar arasındaki davranış biçimimizi terk edmiştir. Siyonizm'in devlet formu altında, İsrail olarak bilinen pratikteki sonucu Museviliğe ve Yahudi inancına tamamen yabancıdır. Siyonizm ideolojisi ilahi takdire dayanmaz. Bunun yerine, kanunu kendi eline alıp bir devlet biçimine bürünerek zorla sonuca ulaşmaya çalışmaktadır. Bu Tevrat'ımızın sürgün durumumuzu benimsememizi istediği ve büyük dini öğreticilerimizin bize kuşaktan kuşağa aktardığı yaklaşıma tamamen terstir. Bunun yanında, Siyonizm, Filistin halkına olan muamelesiyle, Yahudilere ait hümanist değerleri tamamen hiçe sayar.

Buna ek bir Siyonist algı da vardır ve var olmaya devam etmektedir ki; bu da durumu biraz karıştırır. Bu, inançlı-dini bütün Siyonistlerin varlığıdır. Bu insanlar Yahudiliğe sadık olduklarını iddia ederler ama Siyonist, milliyetçi, seküler felsefeden etkilenirler ve Museviliğe, amacı Filistin'de kurulacak ve genişleyen bir Yahudi devleti kurmak olan, Siyonizm'i yeni bir boyut olarak eklerler. Bu onların büyük inanç coşkunluklarını tatmin etmeye çalışmalarıdır. (Ben bunu Artı-Judizm (artı Musevilik) olarak adlandırıyorum.) Onlar, bu milliyetçi Felsefelerinin Yahudi dininin yapısında var olan bir şey olduğunu iddia ederler ve aldatıcı biçimde, Siyonizm'i, Musevilik ışığında mantıksallaştırmaya çalışırlar. Bu temelde İkinci Dünya Savaşı'nda, muhtemelen bu savaş yüzünden geliştirilmiş bir olgudur. Ama zaman geçtikçe Ortodoks Musevilik öğretilerinden tamamen kopmuştur. Bu dini bütün Siyonistler de Filistin halkına olan muameleleriyle, Yahudilere ait hümanist değerleri tamamen hiçe sayarlar.

Ama bir problemimiz var. Bu da Siyonistler'in kendilerini tüm Yahudilerin temsilcisi ve sözcüsü olarak göstermeleridir. Onların hareketleri tüm Yahudilere karşı bir husumet uyandırıyor. Sonra da bu husumeti barındıranlar anti-semitik olarak itham ediliyorlar. Dolayısıyla, her ne kadar Siyonizm karşıtı olmak ve bununla ilgili suçlar Yahudilere olan nefreti yahut anti-Semitizm'i ima etmese de, Siyonizm'in yanlışları eski moda anti-Semitizm'e doğru taşan bir anti-Siyonizm'e sebep oluyor. Paradoksal olarak Siyonizm'in kendisi eylemleriyle anti-Semitizm'e çare olacağına modern Anti-Semitizm'in en büyük sebebi oluyor. Buna ilaveten Siyonizm, gerçekte, Anti-Semitizm'i devletine göçmen çekmek için bir araç olarak kullanıyor.

Anti-Siyonizm ve anti-Semitizm arasındaki karışıklık hükümet düzleminde en üst seviyesine ulaşır. Daima beni hayrete düşüren bir şey vardır ki Amerika ve İngiltere gibi ulusların İsrail'i 'demokratik devlet' olarak teyit etmeleri. Aslında İsrail'i tüm bir kavram olarak ele aldığımızda, imtiyazlı olarak anti demokratik olduğunu ve tarihine şöyle bir göz attığımızda Siyonist devletin, şimdi eleştirdiği devletlere uyguladığı şiddet yoluyla elde ettiğini (ki İngiltere de bu şiddetin kurbanlarından biridir) görürüz. Özgür dünya İkinci Dünya Savaşı'nı bazı politikalarını ortadan kaldırmak için sürdürdü; fakat İsrail Devleti'ne verdikleri destekle bu politikalara göz yummuş oluyor.

Özetle, Tevrat'a ve Yahudi inancına göre Filistin'i yönetmek için güdülen günümüz Filistin Arap davası, haklı ve adildir. Siyonist dava yanlıştır ve suçludur. Bizim İsrail'e yaklaşımımız hatalı ve gayri meşru olduğu yönündedir. Yani anti-Siyonizm kesinlikle anti -Semitizm değildir.

Şöyle bitirmek isterim; genelde Arapların ve Yahudilerin birlikte yaşamayacağı söylenir. Tüm dünyaya ve özellikle Arap komşularımıza söylemek isteriz ki, Araplar ve Yahudiler arasında bir düşmanlık veya husumet yoktur. Arap ülkelerinde Yüz yıllardır hatta bin yıllardır yaşadığımız şekilde arkadaş ve komşu gibi yaşayabilmeyi diliyoruz. Bu sadece Siyonistlerin macerasıdır ve bu eski ilişkiyi bozguna uğratan Siyonizm'dir. Tarihte, durum genellikle şöyleydi; Yahudiler Avrupa'da zulme uğradıklarında pek çok Arap ülkesine sığındılar. Bizim Araplara tavrımız sadece sıcakkanlılık ve saygı olabilir.

Biz Filistinlileri Filistin'i yönetme hakkı olan insanlar olarak görüyoruz. İsrail olarak bilinen Siyonist devlet var olma hakkına sahip değildir. Varlığının devamı Filistin'deki çatışmanın esas sebebidir. Bu trajik ve içinden çıkılmaz berbat duruma, barışçıl bir çözüm getirilmesi için dua ediyoruz. Belki bu sonuca dünya uluslarının ahlaki, politik ve ekonomik baskıları sebep olur. Bu akan kan son olsun ve dünya çapında Yahudi olsun olmasın acı çeken masum insanların acılarına bir son verilsin diye dua ediyoruz. Biz Siyonizm'in feshini ve Siyonist rejimin barışçıl olarak çözülmesini bekliyoruz. Bu Filistinli insanların acılarına bir son verecektir. Biz de Filistin halkının istek ve emelleriyle tamamen uyum içinde olan bir kanun dahilinde barış kurma şansını hoşça karşılayacağız. Belki çok geçmeden tüm insanlığın birbiriyle barış içinde olduğu zamanları hak ederiz.

YAHUDİ GELENEĞİNDE ŞİDDET KULLANIMI ve SİYONİST UYGULAMA

Yakov m Rabkin

‘[...]*For its not by strenght that man prevails(Samuel I 2:9)1**’

Güç/şiddet ve kullanımı Tevrat'a pek de yabancı olmayan bir olgudur. . Pentateuch (Eski Ahit'teki ilk beş kitabın oluşturduğu bölüme verilen isimdir. Musa'nın beş kitabı olarak da bilinir.) ve Peygamberlerin (Joshua, Judges gibi) muhtelif kitapları şiddetle doludur. Ama savaşı övmekten çok uzaktır, Yahudi geleneği Tanrı'ya sadakati destekler. İncil'de bahsedildiği gibi zaferlerin ana sebebi olarak askeri kahramanlığı göstermez. Oysa, bugün ki Yahudi ve Yahudilikle alakalandırılacak İsrail ordusu dünyadaki en iyi ve en istekli ordu olarak düşünülmektedir. Bu değişim nasıl gerçekleşmiştir?

Sistemik Barışçılık

Gelenek, Kudüs tapınağının yıkımını ve takibinde yaklaşık iki bin yıl önce gerçekleşen sürgünü, Yahudiler tarafından işlenen günahlara -ki buna Romalılara karşı silahlı direniş de dahildir- ilahi bir ceza olarak yorumlamıştır. “Savaşçılar hahamları dinlemiş olsalardı Tapınak hala ayakta olacaktı.”

Yahudi geleneği fiziksel şiddeti küçümser. Demirle olan ilişkilerindeki gibi, öldürme aracı olarak eşsizdir, bu tavra örnek oluşturur. Demir aletler tapınak yapımında taşları yontmak için kullanılmazdı. Tapınağın sunağıyla ilgili olarak yemekten sonra şükür duasını yapılmadan önce pek çok Yahudi bıçakları masalarından kaldırırlar.

** *Çünkü güçle zafere ulaşamaz insan*

Gelenek, sıkıntıdan öte alçakgönüllülüğü över. Bu 20. yüzyıl başlarında pek çok seküler Yahudi'yi isyana yöneltti. Adaletsizlik ve zulüm karşısında sabır onları utançla doldurdu ve alinyalarını kendi ellerine değiştirmeye yöneltti

Kurucu Babalar

İki önemli isim, Yahudi geleneğine nazaran daha kişisel ve kozmopolit olan bir Yahudilik yarattılar. İlki Yohannan Ben Zakkai bir Tevrat alimidir ve Kudüs'ün Romalılar tarafından kuşatılması sırasında kaçıp bir tabuta saklanmıştır. Mücadelenin yerine politik bağımsızlığı getiren Tevrat öngörüsüne vurgu yapmıştır.

İkincisi Prens Judas'tır. (135-219) Mişna (Yahudilikte medeni ve Ceza hukuku olan Talmud'un ilk bölümü) editörü olarak büyük saygı duyulan bir kimsedir. Prens Judas 'ın hayatının göze çarpan yönü zamanın Roma imparatoru Antoninus'la samiyetine rağmen, Talmud'da da vurgulanan, dost canlısı olmasıdır.

Her iki isim de Prens Judas ve Yohannan Ben Zakkai işgalci güce karşı uzlaştırıcı bir tutumu savunmalarıdır. Bu figürler soykırımında (Masada ve ya Gamla gibi) ve silahlı çatışmalarda mahvolmuş vatanseverlerle keskin bir tezat durumundaydılar. Yahudiler varlıklarının devamlılığını bu iki "işbirlikçi" hahama borçludur.

Tarih boyunca, bazıları bu barış yanlısı değerlerin Yahudi dünya görüşüne sıkıca bağlı olmasına şaşırırlar. Dini polemikler üzerine bir çalışmada İspanyol şair ve alim Judas Halei (1080-c. 1141) Yahudileri barışçılıklarından dolayı öven hahama karşılık olarak bir diyalog sunar. Hazarın kralı hahama biraz Sinizm'le (kincilik) cevap verir: "Böyle şeyler özgürce seçilmiş alçakgönüllülükle olur: ama sen çok yapmacıktın. Ve egemenlik kazanmak için sen de öldürecektin."

Rusya'da Hüsrân ve Şiddet

1861'de, II. Alexandr'ın liberal reformları Yahudi kurtuluşuna öncülük etmiştir. Ama 1881'de bir terörist bombası çarı öldürdüğünde, liberalizm devri sonlanmış ve bir katliam dalgası Rusya'yı silip süpürmüştür.

Dünya üzerindeki diğer Yahudi toplulukları şiddet karşıtı geleneğe sadık kalırken ve yaşadıkları toplum içinde silahsız olarak faaliyetlerini sürdürürken, Rusya'da bu gelenek yükselen saldırılara maruz kalmış, giderek büyüyen sayıdaki Yahudiler, politik şiddetin cazibesine kapılmışlardır. Rus Yahudileri radikal politik partilere akın etmişlerdir.

19. yüzyılın sonlarındaki katliamlar Rus İmparatorluğu'ndaki Yahudi toplumunda güvensizliği derinleştirmiştir. 17. yüzyıldaki daha da zalim ve şiddetli katliamlar sırasındaki Yahudi tepkilerinin aksine gittikçe çoğalan seküler Yahudiler karşılaştıkları acılarla "kalkınma yüzyılı"nın sonunda tüm dini değerlerini yitirmişlerdir. Tevrat'la yollarını ayıran 20. yüzyılın Yahudileri tamamen farklı bir şekilde tepki vermişlerdir. Kendi davranışlarının kriticliğini yapmak ve daha çok tövbe etmek yerine, şiddetten kaçarken gururlarını ön plana çıkarıp direnişi istemişlerdir. Bu gelenekten radikal bir kopuş teşkil etmiştir.

Siyonizm, çok yönlülüğe alışkındır; diğerlerinin yanında Siyon'u kültürel bir işaret olarak gören Ahad Haam'ı ve Filistin'de bir Arap-Yahudi devletini savunan Martin Buber'i içerir. Ancak, sonuçta galip gelen ve İsrail'in kamu hayatına egemen olan Siyonizm'in farklılıkları, Avrupa milliyetçiliğinin seçkin türlerinden esinlenmiş ve çoğunlukla Rus Yahudiler tarafından açıkça ortaya konmuştur. Siyonizm'in bu türü, ezik, gelenekçi Yahudileri, güçlü hakkını savunan İbranilere dönüştürmeyi ister. Radikaller, bunun Yahudi'lerin belini doğrultmaları için gerekli olduğunu beyan etmiştir. Bu liberalleşme sürecinde ima edilen, güç kullanımına artan bir inancın olmasıydı. Rusya'nın devrimcileri arasında yaygın olan Nihilizm ve hayatı aşağılama, terörizmde hızlı bir artış meydana getirdi ki bu terörizmin hayaleti günümüzde dünyanın yakasını bırakmamaktadır.

Siyonizm, bir utanç ve aşağılanmış haysiyet ikliminde ortaya çıkmıştır. Her ne kadar Tevrat, yazılı ve sözlü olarak, Yahudileri, tekrar tekrar bireysel ve kolektif kibre karşı uyarsa da, Siyonistlerin aradığı özellikler tam da bunlardır. Onlar, saygı anlayışlarını Avrupai terimle bir ülke, bir ordu, politik bağımsızlık olarak tanımladılar Siyonist harekete sıra dışı kuvvetini veren katliam kurbanlarının acısı değil, Rus toplumuyla bütünleşme umutları katliamlarla kırılan reddedilmiş ricacıların aşağılanmasıydı.

Rus bir yazar olan ve sonradan İsrail'de kültürel bir ikon haline gelen Haim Nahman Bialik intikam ateşini körükleyen kişiydi. 1093 Kışinev katli-

amının sonrasında yazdığı bir şiirde, geride kalanları kınıyor, utancı onların başına yıkıyor ve sadece işkencecilere değil, Musevilige de isyan etmeye davet ediyordu. Bialik, karıları ve kızları Yahudi olmayan komşuları tarafında tecavüze uğrarken, kendileri pis deliklerinde saklanan erkeklere sertçe çıkıştı. Tüm sıkıntıları Yahudilerin davranışlarındaki kusurlara dayandıran gelelekle alay etti: “Yumruklarınızı taşlar gibi savurun cennete ve cennet krallığına karşı”

Diğer bir Rus şair olan Brenner da, Bialik gibi dindar bir Yahudi ailesinin çocuğuydu ve O da Yahudi geleneğine karşı isyan etti. Yahudi dua kitabındaki çok iyi bilinen bir mısrayı kökünden şu şekilde değiştirdi “Kulak verin ey İsrail, Tanrı sizin sahibinizdir, Tanrı tektir” mısrasını “ kulak verin ey İsrail, göze göz değil! Bir göz için iki göz, ve her aşağılama için onların tüm dişlerini dökün!”

Şeref, gurur, güç ve intikama duyulan büyük arzu ki bunlar 20. yüzyılın başında Yahudi bilincini silip süpüren yeni kavramlardı. Görünüşteki bu kayma bariz biçimde Yahudi aktivizmine susamış gençlerin gözünde Yahudi tarihini kökünden değiştiren 19. yüzyılın sonlarında gerçekleşmiştir. Yahudi tarihinin seküler versiyonu, Tanrı ve O'nun insanları arasındaki ayrıcalıklı ilişkiyi yok etmiş ve Yahudileri tarihi bir adaletsizliğin kurbanları haline getirmiştir. Bu vizyon eyleme yönelik güçlü bir dürtüyü tahrik etmiştir. Filistin'de de Rusya'da da silahlı Yahudi güçlerin kurucularının çoğu, Yahudileri, Musevi geçmişlerinden koparmanın bir yolu olarak güç kullanımının önemini farkına vardılar. Geleneksel Musevilige olan nefret Siyonizm'in önemli parçalarından biri oldu.

Siyonizm'in Rus boyutu fazla tahmin edilmeyebilir. 1920'lerden beri Sovyetler birliğinden göç edilmesinin yasaklanmış olmasına rağmen 1960'larda İsrail Parlamentosu'nun %70'inden fazlası Rusya doğumlu Yahudilerdi. %13'ü de İsrail/Filistin'de Rus anne babadan doğmuş olanlardı. Rus kökenli Yahudi elitlerinin ortaya çıkışı iki dünya savaşı arasında ABD'de Yahudi kamusal düşüncesinin Siyonizm lehinde değişmesine katkıda bulunmuştur. Siyonizm'in Rus boyutu kendi kavramlarını, metodlarını ve diasporanın en güçlü kısmından(ABD Diasporası) aldıkları desteği gözler önüne sererek kendini göstermiştir.

Oylarının çoğunu Rus kökenli seçmenlerden alan İsraili sağ kanat Partileri, siyonist girişimin Rus boyutunu kanıtlamaktadır. Milliyetçi bir parti

olan Modelet, Filistinlilerin sınır dışı edilmesini talep etmektedir. Ayrıca Rus Yahudilerin tarihi deneyimleri olmasa İsraili Yahudilerin tarihi yazgılarına erişmekte ve bu millete ait yanlısamları arıtmakta yetersiz kalacağını iddia eder. Modelet'in duruşu Rusya'da milliyetçiler arasından pek çok hayran kazandı ki bunlar Rus savaşı ruhunun sadece İsrail'de Rus asıllı İsrailiiler arasında yaşadığı için övünen kimselerdi. Modelet'in Rusça web sitesi II. Dünya Savaşı sloganını "Sovyet anavatanımız için" den "Yahudi anavatanımız için" e dönüştürürken, onun Rusça URL si Rus ultra-nasyonalist olanıyla nerdeyse aynı (www.nasha-rodina.ru ve www.rodina.org.il) ve her iki site de karşılıklı linkler içeriyor.

Bir Rus savaş gazisi olan Joseph Trumpeldor, Siyonist müfredatta Romantik kahramanlık olgusunun vucut bulduğu biridir. Yerli Arap nüfusla olan küçük bir çatışmada öldürülmüş ve anlaşılan şu son sözlerini söyleyebilmeyi başarmış: "Anavatan için ölmek ne güzel"(how good it is to die for fatherland). Bu söz Masada'da (İbranice'de kale anlamına gelen *metzuda* kelimesinin Romalılarca söylenişi-Ç. N.) yemin haline gelir ve silahlara girişmek için gösterilen azmin sembollerinden biri olur.

Çar tarafından muharebedeki cesareti için nişan verilen Trumpeldor, Rus İmparatorluğu boyunca heyecanlı Siyonist gençlik için bir ilham kaynağı olmuştur. Yetenekli Rus yazar ve Siyonist lider Vladimir Jabotinsky, 1923'te, Brit Yosef Trumpeldor (The Josef Trumpeldor Alliance - kısaltılmışı BETAR) ismini alan Bar Kokhba'nın (Filistindeki Roma egemenliğine karşı yapılan başarısız isyanın lideri) son duruşuna kulak vermiş. Örgüt bir anda güçlü bir askeri bileşeni olan Siyonist bir eğitim kurumuna dönmüştü. 1928'de Tel-Aviv'de Jabotinsky tarafından düzenlenen bir askeri geçit töreninde katılımcıları aşağılayan Betar şok birimleri, pek çok Filistinli Yahudi'nin sert tepkisini çekti. İzleyiciler onları yuhaladı ve "Militaristler! Generaller!" şeklinde bağırıyorlardı. Albert Einstein, 1935'te Betar gençlik hareketini kınayan Hümanist Yahudiler içindeydi ve bu hareketi "Hitlerizm Alman gençliği için ne kadar zararlıysa bu hareketin de Yahudi gençler için o kadar zararlı" olduğu şeklinde tanımladı. Devrimci Rabbi Stephen Wise öfkelerini zamana uygun bulduğu sloganla ifade etti: "Almanya'ya karşı Hitler, İtalya'ya karşı Mussolini, Filistin'e karşı Jobotinsky!" ve şöyle devam etti: "Bütün Yahudi toplumsal gelenekleri militarizme karşıdır. "

Bütün geleneksel Ortodoks hahamlar Siyonizm'i reddettiler. Siyonizm'i, Tevrat'a dayalı bir kimliği milliyetçi, toprak ve dile dayalı bir kimliğe dönüştürmekle suçladılar. Onlar teolojik olarak askeri hareketi reddetmeye hep birlikte bağlıydılar. Yoel Tietelbaum, The Satmar Rebbe... "Tevrat bütün Siyonist devletin hatırına bile olsa bir tek Yahudi'nin kaybına hiçbir şekilde ruhsat vermez" düsturuna inanırdı. Tzaddikim (Tevrat'ta pek çok kez geçen dürüst insanlar olarak bahsedilen kimseler) milleti bile olsa çağımızda Yahudileri savaşa mecbur etmeye kimsenin yetkisi yoktur. Gün gibi aşikar ki, Tevrat bizi barış için elimizden geleni yapmaya ve savaştan kaçınmaya zorlar. Bu günahkar insanlar, Siyonistler, Tevrat'ın bakış açısının tersini yapar ve diğer milletlerle sürekli çekişir. Bu günümüzde Haredi (Ultra-Ortodoks Yahudiler, dini kuralları uygulamada ve Tevrat'taki emirler konusunda hayli katı olan Yahudiler) Yahudilerin neden İsrail ordusuna katılmadığını gösteren diğer bir sebep olabilir.

Keskin bir Kırılma

Jabotinsky'nin "Saldırgan Zihniyeti" (offensive ethos) İsrail'de sadece 1980'lerde açık bir biçimde baskın oldu. Ben-Gurion "savunmacı Zihniyeti" (defensive ethos) tercih etti, tezinde güç kullanımını "tehlikeli komşuluk ilişkileri" inde sadece son seçenek, yaşama, hayatta kalma tepkisi olarak kabul etti. Ama, yeni arihçilerin gösterdiği üzere Ben-Gurion komutasındaki Siyonist ordunun eylemleri daha çok Gurion'un politik rakiplerinin saldırgan zihniyetini yansıttı.

İlk Siyonist göçmenler, mazilerindeki Rusya imajını Filistin gerçeğine yansıtırken Arap tehdidi katliamların ölüm saçan gölgesine benzetildi. Hareketleri yabancı topraklara göçen her topluluk gibiydi; silahlarını kuşandılar ve yerleşim birimlerini korudular. II. Dünya Savaşı'nın ardından Avrupalı Yahudilerin yoğun akımı ve Siyonistlerin Shoah (II. Dünya savaşı sırasında Nazilerin yaptığı Avrupa'da sivillerin genellikle Yahudilerin kırımını Ç. N.) yorumları muazzam bir füzyon yarattı: net bir kurban kişilik imajı. İsrail'de sıkça duyulan bir ifade "ein berera" (başka seçenek yok) genel olarak şu anlama gelir; Yahudiler için tek yer İsrail devletidir ve Siyonist doğasını korumak için şiddetten başka kullanılacak yol yoktur.

Bin yıllık barışçıl ve ahlak yanlısı Musevi geleneği, Filistin sorununun etkisiyle tükenmektedir. Başarıya ulaşan her kuşak, silahlı güç kullanımında

bir öncekinden daha büyük bir belirsizlik içindedir: “beyaz eldivenlerle bir devlet kuramazsınız” diyen Naathan Alterman öncü bir İsraili şairdir ve çarlık Rusya’sında doğmuştur.

Çoğu gelenekçi hahamlar, seküler Siyonist militarizmi için hayıflanırken, 1967’de kutsal toprakların fethinin körüklemesiyle milliyetçi dindarlardan güçlü destek almıştır. Rus bir haham olan ve İngilizlerin Filistin’e atayacağı ilk baş haham Abraham Isaac Kook(1865-1935)’un mistik öğretileri, ölümünden yıllar sonra oğlu tarafından güçlü bir dini militanlık markası yaratmak amacıyla yeniden yorumlanmıştır. West Bank’ta Yeshiva’da (Yüksek Talmut öğrenim akademisi Ç. N.) öğretmenlik yapan Rabbi Titzak Blau, Musevi kaynakların savaşçı öğretileri sağlamak için nasıl deforme edildiğini ve toprak sahipliğinin en üstün meta haline nasıl dönüştürüldüğünü göstermiştir. Tıpkı seküler Siyonistler gibi Yahudi geleneğine yabancı olan ‘milli onur’ ve ‘milli gurur’ gibi kavramları öven Milliyetçi dindarlığı da eleştirmiştir. Blau kabul eder ki “Düşmanca bir Musevilik eleştirisi yapan Friedrich Nietzsche’nin, dolaylı olarak dindar Yahudi toplumunu etkilediğini keşfetmek tam bir ironi olacaktır.

Televizyonda göstermelik dindar Yahudilerin makineli silahlarla görüntülerini düzenli olarak seyredenler, sadece, Museviliğin saldırganlık ve militanlığı yaydığı sonucuna varabilirler. Bu tür bir sonuca varılması dünya üzerindeki tüm Yahudiler için bazı neticeler doğurabilir. Bu yüzden hatırlamak önemlidir ki: Siyonizm Yahudi ırkının devamı için devrimsel bir kırılma teşkil eder. Askeri hareket ise bu kırılmayı daha da belirgin hale getirmektedir.

- *Yazar Montreal Üniversitesinde tarih profesörüdür. Orijinali 2004’te Fransızca olarak çıkan son kitabı İngilizce olarak nisan 2006’da ‘ A Threat Within :History of Jewish Opposition to Zionizm-(İç tehdit; Musevilerin Siyonizm karşıtlığının tarihi’)adıyla çıktı. Arapça versiyonu 2006 mayısında Beyrut’ta Caus’tan çıktı.*

AYRIMCI İSRAİL ve ULUSAL HÜR İRADE BAĞLAMINDA SİYONİST İDDİA

Uri Davis

Hayatımın büyük bir bölümünü akademik çevrede geçirdim. Burada, Londra Üniversitesinin misafirhanesinde ve SOAS (School of Oriental and African Studies - Doğu ve Afrika Çalışmaları Okulu)'ta toplandık ve birbirinden farklı yönleri olan bir izleyici topluluğuyuz. Şimdi umuyorum ki müsaadenizle özenli bir sunum yapacağım ve sizden en azından bir süre beni dinlemenizi isteyeceğim ve umarım bu kuramsal yolculuğun sonuçları bize işe yarar ürünler verecektir.

Bu çerçevede bir iki kuramsal ve tanımsal yorumla başlamama izin verin. İlk, belki sponsorların tanıtıcı yorumlarını ve Profesör Rabkin'i referans alarak başlamalıyım. Kendimi bir Filistin Yahudi'si olarak tanımlamıyorum. Aslında tesadüfen bir Filistin Yahudi'si oldum. 1943'te Kudüs'te Filistin diye adlandırılan bir ülkede doğdum ve doğum belgemim başlığında 'Filistin Hükümeti' yazıyordu. Bunun konuyla ilgisi yok; bu sadece politik bağlamda anlamlı hale geliyor ve savunmam Siyonizm'in eleştirisi şeklinde olacaktır.

Ben Anti-Siyonist bir Yahudi'yim. Fakat burada kimliğimin yansımasını ispat mı edeceğim yoksa Yahudi olarak kimliğimi zora mı sokacağım bilemiyorum. 613 emirin hepsini ya da çoğunu onaylamıyorum ama Yahudi yaşam biçimini tanımlayanları da. Demek ki, bu bağlamda eğer Yahudi'ysem, çok günahkâr bir Yahudi'yim. İnançsızım, en azından Kitabı mukaddeste tanımlanan şekliyle tanrıya inançsızım, öyleyse bir Yahudi olarak

burada bulunmamı nasıl doğrulayacağım. Kendime göre tatmin edici bir cevabım var ve sizi bu cevap üzerine tartışmaya davet ediyorum. Ben pek çok Yahudi kabilesinden birine mensubum. Yahudi kabileleri bir gökkuşağı gibidir; Avrupa Yahudi kabileleri, Arap Yahudi Kabileleri, Afrikalı Yahudi Kabileleri, Hindistan Yahudi Kabileleri ve ben de tesadüfen tüm bu kabilelerden Aşkenazi ²Yahudi Kabilesine mensubum. İsrail'deki ana siyasi felsefeye göre, Politik Siyonizm tarafından radikal kabul edilen biriyim. Aslında politik bilim teorisi ve felsefi açıdan hiç de radikal sayılmam. Ben Fransız ve Amerikan Devrimlerinin, dini devletten ayıran prensibine inanan biriyim ve bunu birkaç adım öne götürerek milliyetçiliğin ve aşiretçiliğin de devletten ayrı düşünülmesi gerektiğini savunuyorum. Dolayısıyla kabile kimliğimle bir sorunum yok. Bu özel mefhumun içine, doğmakla bana miras kalan bazı kültürel yükümlülükleri ayıkladım ve seçtim; bunlardan evrensel insan hakları bildirileriyle tutarlı olan bölümleri överken -ki bu bölümlerin çok olmadığını da hatırlatmakta fayda var- bu bildirilerle tutarsız olan kültürel yükümlülüğü ve mirasımı reddettim ve yalanladım. Bu bağlamda size hitap edeceğim ve anlaştığımız üzere ilk bir saatte sunum yapacağım ve sonraki bir saatte de tartışacağız. Sunduğum fikirlerimi desteklemenizi yahut reddetmenizi hoş karşılayacağımı bilmelisiniz.

Bir dereceye kadar bana eşlik etmenizi öneriyorum ve istiyorum, bu tartışmaya yol açacak bir anlatım olabilir ve bazılarınızı yanlış şekilde etkileyebilir ama bana misafir, konuşmacı olamamdan dolayı ve önceki kayıtlarımdan dolayı itibar edin ve anlatmama izin verin. En azından bu Politik Siyonist hikâyenin bizi götürdüğü yere kadar gitmeyi teklif ediyorum. Politik Siyonist savunmanın ana argümanlarından biri, Yahudi topluluğunun dünya çapında temsil sadedinde olduğu savunmasıydı. Ben, İsrail'in bir Yahudi devleti olarak var olması hakkını müdafaa ediyorum ancak Filistin dayanışması dahilinde yada haricinde, haince ve gaddarca yapılanlar çerçevesinde, Yahudi cemaatinin dünya çapında bir halk mı din mi olduğu konusunda yapılan tartışmaları hatırlayacak kadar yaşlıyım. Bir öğretmen olarak kabul ettiğim ve çok hayranlık duyduğum şu an hayatta olmayan Haham Emler Berger, muazzam entelektüel birikimini ve diğer birikimlerini çoğunu Musevilik'in sadece bir din olduğunu savunmak ve bir Yahudi olarak dünyadaki tüm Yahudi cemaatlerinin mantık, politik, ahlaki açılardan ve dahi tüm diğer açılardan yanlış ve asılsız olduğunu yansıtmak için kullandı.

Emler Berger'e hayran olduğum kadar, bu tartışmayı askıya almayı da

2 Orta yada kuzey Avrupa Asıllı Yahudi Grubu(Ç.N)

istiyorum. Siyonist politik savunmanın ana görüşüne uyarak 'tamam, hadi Yahudi halkının varlığını kabul edelim' desek, sonraki adım şu olacaktır: 'eğer Yahudi halkı varsa, diğer tüm halklar gibi, bu halkın özgür iradesi hakkı olduğunu da kabul edeceğiz'. Sonra bu tartışma yüzyıllar boyu köpürecek ve Ulusal özgür irade hakkı konusuna geleceğiz ve onu da kabul ettikten sonra kendilerine ait bir Yahudi devletleri olacak. Eğer benim hakkımda araştırma yaptıysanız; katıldığım yahut parçası olduğum tüm makalelerde ve tartışmalarda Yahudi devletinin sesli bir muhalifi olduğumu ve Yahudi devletinin doğasından bir Ayrımcı(apartheid) devlet olduğunu savunduğumu göreceksiniz. Ve yeniden belirtiyorum ki en azından bu konferansın amacı doğrultusunda şüpheli parantez içine alıp demeliyiz ki 'tamam, eğer Yahudi halkı varsa kendilerini tanımlama hakları, özgür iradeleri de vardır; Yahudi Devleti kurma hakları da. Ayrıca ben yüzyıllardır Birleşmiş Milletler çözümlerinin Filistin sorunu ile alakalı olduğunu savunan kampın üyesiyim; katılsam da katılmasam da tüm BM çözümleri birlikte alınır ve Filistinlilerin haklarının iyi bir himayeyle temsil eder. Bu sadece 194 çözümü içermez, 1948 Filistin göçmenlerinin İsrail'deki mal varlıklarını alma haklarını savunmayı da içerir. Ayrıca çözüm 181'i içerir, bu çözüm Filistin ülkesini 3 parçaya ayırmayı önerir. Sadece Yahudi ve Arap Devleti olarak iki parça değil ayrıca bir de uluslar arası BM rejimi tarafından yönetilen Kudüs olarak üç parçaya bölmeyi önerir. Tüm BM çözümleri yüzünden en azından son 15–20 yıldır temel Siyonist savunucuları argümanlarını bu çözümler içindeki Yahudi devletinin meşruluğu konusuna sıkı sıkıya bağlamışlardır. Öyleyse eğer ben tüm BM çözümlerini kabul edersem, gerçekten öncelikli kavgamı, Yahudi devleti fikriyle birbirine iliştiirmemeliyim çünkü bu uluslararası yasal hikayenin içinde çözüme dahil olmuştur. Birleşmiş Milletler çözümleri bağlamında bir Yahudi halkı vardır ve kendi devletlerini kurma hakları da mevcuttur.

Asıl ilginç soru, en azından geçici olarak, izin verin bu tartışmanın karşı tarafını da onaylayalım. Kritik bir soru ortada kalıyor: Yahudi halkının hakları bağlamında, kendilerini tanımlama hakları, özgür iradeleri ve Yahudi devleti hakkı isterken talepleri nelerdir? Eğer istediğiniz Yahudi halkı olduğu gerçeğini, ulusal açıdan kendilerini tanımlama hakları/özgür iradeleri, Yahudi devleti kurma hakları olduğunu ve bunun bir liderlik hakkı olması ve ordu kurma hakkı bulunması ve bu insanların tüm insanlığa karşı suç işleyip, etnik temizlik yapması, köyde ve kentte yüzlerce yerli mekânı yakıp

yıkması ise, eğer isteğiniz buysa, bu zaten mevcut durumdur. Böyle bir talebe verilebilecek tek tepki ise direniş olacaktır. Diğer taraftan tüm bu isteklerinizin, tüm BM çözümleri ve İnsan Hakları Bildirisinin 30 makalesinde vurgulanan değerleri dahilinde uygulanmasını istiyorsanız işte o zaman bu konuda konuşmaya değer. Uygulamak, sadece tanımak değildir; örneğin, 1948 Filistin Mültecileri, özgürlük, geri dönüş ve mallarına kesinlikle sahip olma haklarını uygulamak gibi. BM'in Kudüs kararını da içeren tüm kararlarını uygulamak; bu şu anlama gelir ki, Kudüs İsrail devletinin ölümsüz başkenti değildir, enternasyonal bir şehirdir. BM'nin Yahudi devletinin ve Arap Devletinin yapısal kesitlerinin, vatandaşlık meselesinin, anayasal bölümlerini ana hatlarıyla belirlendiği 181 numaralı kararını uygulamak. Bu bir liberal demokratik anayasadır Güney Afrika'ninkine çok benzer olarak, tabi yeni Güney Afrika'ninkine, ya da ABD anayasasına. Ama Amerika'nın uygulamasına değil anayasasına demek de fayda var. 181 nolu kararda söylenen vatandaşlık koşulları uygulanmalıdır, şöyle ki; Yahudi devleti için ayrılmış topraklarda ikamet eden her birey, Yahudi devleti vatandaşlık haklarına sahip ve BM tarafından Arap devleti için ayrılmış topraklarda ikamet eden her birey, Arap devleti vatandaşlık haklarına sahiptir.

Bu çerçevede bütün BM kararlarını uygularsanız ne elde edersiniz? Üç bileşeni olan temelde federal bir düzenleme elde edersiniz: Yahudi devleti, Arap devleti ve enternasyonal bir şehir olan 'Kudüs'. Ekonomik bir birlikle birbirine bağlılar ve ekonomik bir birliğin neler yapabileceğini hepimiz biliyoruz, çünkü bugün Avrupa Birliği bunu açıkça gözler önüne seriyor. Ve demokratik bir anayasa sayesinde yaşayacağınız muhiti seçme özgürlüğünü, konut sahibi olma özgürlüğünü elde edersiniz. Peki ortaya çıkan nedir-en azından benim kafamda şudur- bir aile için oldukça saygın bir çevre, bu çevrede eksik olan tek şey etnik Yahudilerin demografik bir çoğunluğa sahip olmamaları. Bu düzenlemede etnik Yahudilerin demografik çoğunluğu diye bir şey yoktur. Politik Siyonizm'e karşı iddiamızın düğüm noktası, Yahudilerin bir halk olup olmadığı ya da ulusal bir özgür iradeleri olup olmadığı ya da Yahudi devleti fikrinin kokuşmuş bir fikir olup olmadığı hakkında kavramsal bir iddia değildir. Bu Filistin devleti içinde özerk bir mevcudiyet olarak Yahudi kabilelerin demografik çoğunluğunu kanunen ve uygulamada garanti altına alan Yahudi Devleti kurma teşebbüsü haklı mıdır değil midir? Parti'ye göre Politik Siyonizm'e dair ne varsa haklıdır, gereklidir, kaçınılmazdır, ilericidir ve aydınlatıcıdır ve hata yapmaz. Yasada ve pratikte, her-

hangi bir seçim bölgesinde demografik çoğunluğu garanti etmek için yapılan uygulama ayrımcılıktır. Ayrımcılık; devletin elinde mevcut olan yasal araçlarla ayrıcalığı garanti etmek ve uygulamak için kullanılır. Z Kitapları'ndan birkaç yıl önce çıkan kitabım 'Apartheid İsrail-Ayrımcı İsrail'in durumu tam olarak budur. Direk olarak İsrail'in 1948'de kurulmasından bir on yıl sonra yasamanın stratejik parçasının İsrail-Filistin çatışmasının merkez alanını güvenlik altına almak için yerleştirildi. Toprağın kontrolü sorunu, İsrail'deki arazi kiralari, toprak-ev sahibi olma ve suya ulaşma hakları ayrımcı temelde kanunlaştırıldı ve yasal sistem aracılığıyla uygulandı. Bunun pratikteki sonucu ise 1948-1949 savaşının ardından Filistin ülkesinde etnik temizlik oldu.

Sınırlar açıkça ayrıldığı için asıl soru şudur: Filistin'de ayrımcı sitemi, yasada ve uygulamada sağlamlaştırmaya kalkışan göçmen -sömürgeci projenin yanında mısınız karşısında mısınız, doğrulayabiliyor musunuz doğrulayamıyor musunuz, destekliyor musunuz direniyor musunuz?

Siyonizm ya da İsrail yanlısı lobi, ahlaki ve prensip sahibi tartışma arenasındaki yerini çoğunlukla kaybetmiştir. Üniversitelerde ve kuralcı ve ahlaki değerleri göz önüne tutan ve bir nezaket ve adalet algısına değer veren diğer çevrelerde savunma durumundalar. Üniversite kampuslarındaki Siyonist lobi'nin geri çekilmesi gurur duyulacak bir başarıdır ve bu önemli bir başlangıçtır. Başarı yıllardır pek çok farklı düzlemde, içerde ve dışarıda, gelişen Filistin dayanışması sonucu kazanılmıştır. Hem meslek sendikaları düzleminde hem de öğrenciler düzleminde Filistin halkının kararlı ve kahramanca direnişi olmasa bu başarıya ulaşamazdı ve FKÖ'nün BM tarafından tanınma başarısı Filistin halkı için tipik bir örnek oluşturmuştur. Hepimizin farkında olduğu üzere FKÖ gelişme ve başarı periyoduna sahipken aynı zamanda özellikle büyük bir stratejik yanlışlık yaparak -sözde-barış görüşmelerine katılmasından bu yana bir düşüş periyoduna da girmiştir. Bugün 1967 savaşının hemen ardından gelişen koşullara göre daha zor koşullarla yüz yüzeyiz. Bu zorluk bağlamında, stratejik olarak umut verici canlanma belirtilerini işaret etmek istiyorum; yoksun bırakma kampanyası, boykot ve İsrail devletine gösterilen yaptırımlar. Ben de bütün akademik sendikal ve İsrail devletinin ayrılıkçı hükümetini mahrum bırakacak boykotları, yaptırımları ve diğer bütün çalışmalarını desteklemekteyim ki bu hükümet BM genel Meclisi ve Güvenlik konseyi'nin çoğu kararlarının şiddet içeriklerini onlar yerine yapmaktadır. Bunu yaparak ayrılıkçı sistem verimli hale getirilmektedir. Biz, biz dememe izin verilen kapsamda biz, BM kararlarının

Siyonizmi bir ırkçılık ve ırk ayrımcılığı olarak teşhis eden pasajında kitlesel bir başarısızlık kaydettik. Bu karar BM kararlar kitabına işlemiştir ve parti bunu çıkarmaya uğraşmaktadır çünkü bunun öneminin farkındalar ve bu kararın İsrail yaptırımlarına uluslararası yasal bir temeli simgelediğinin farkındalar, bu kitlesel bir başarısızlıktır. Ama biz bu başarısızlıkla ilgilenmek zorunda değiliz, bizi ilgilendiren uluslararası arenaya daha iyi temeller sunmaktır, Güney Afrika'daki kardeşlerimizin başarısını ile, ayrılıkçı karşıtı olarak güçlenen bir temel. Umarım önümüzdeki 10-15 yıl içinde BM'de sizinle Siyonizm'in politik baskılarını insanlığa karşı suç sayan bir anlaşmayı sizinle paylaşabilirim

SİYONİZM'E MUHALEFET: DAYANIŞMA HAREKETİNİN MERKEZ STRATEJİSİ

Ronald Rance

Filistin'deki çatışmanın esas nedeni Siyonizm'in batı emperyalizmiyle ittifakı ve Arap reaksiyonudur. Bu kuvvetler birlikte, Arap dünyasında gerçek demokrasiye yönelen tüm hareketleri ve ya bölge kaynaklarının, bölge halkı yararına kullanılmasını engellemektedir.

Bu ittifakta, Siyonizm bir ideolojiden ve güçlü bir propaganda ağından daha fazlasıdır. Gerçek gücü ve tesiri ile iyi organize olmuş politik bir harekettir. 1948'den önce Siyonist hareket İsrail devletinin altyapısını oluşturan kurumlarını inşa etti. 1948'den beri Siyonist birlikler, İsrail devlet yapısında itibar sahibidir ve İsrail hükümetiyle birlik içindedir. Bununla birlikte onlar İsrail halkına değil hatta İsrailli Yahudilere bile değil, salt "Yahudi halkı"na karşı sorumludur.

Filistin'in özgürlüğüne ya da dayanışmasına yönelik tüm stratejiler Siyonizm gerçeğiyle yüz yüze gelir. Çatışmaya getirilebilecek bir çözüm; İsrail devletinin Siyonist yapılarının sökülmesini, Filistin halkına yapılan yanlışların telafisini ve Filistin mültecilerinin dönüşünü ve bu durumun tazminatının verilmesini gerektirir.

Böyle bir dönüşüm ne İsrail'in savaş suçlarını destekleyen batılı devletlerin yardımseverliğiyle olabilir, ne de kaynaklarını Filistin'i desteklemekte seferber edemeyen Arap rejimlerinin desteğiyle mümkün olabilir. Etkili bir dayanışma kendi devletlerinin rollerine kafa tutan batı güçleriyle birlik içinde

ve de Filistin'de her gün Siyonizm'e göğüs gerenlerin pratik dayanışmasıyla inşa edilmelidir.

Birkaç hafta önce, aynı salonda Siyonizm hakkındaki başka bir tartışmadaydım. Belki de yazar Alan Hart "Siyonizm: Yahudilerin Gerçek Düşmanı" isimli kitabını tanıtırken içinizden bazıları da buradaydı. O buluşmayı beni hayal kırıklığına uğrattı, elden kaçan bir fırsattı. Katılımcılarda (İsraili tarihçi Ilan Pappé hariç) Siyonizm'in materyalist dünyada işleyen ama insanların kafasında yer edememiş politik bir hareket olduğuna dair geçek bir algı yoktu. Hiç kuşkusuz Hart "kabul edilebilir" ruhani Siyonizm ile kabul edilemez Politik Siyonizm arasında göstermelik bir ayırım çizmeyi denedi. Ama bu yanıltıcı şemada bile, Siyonizm basitçe bir ideolojiye ve propaganda ağına indirgenmişti.

Alan Hart gibi benzer yanılgılara kurban olmamak için Amos Oz'un eleştirisi hatırlanmaya değer. "İsrail İnancında" olduğu kadar, batıda da sık sık sunulmasına rağmen, Oz gerçekte İsrail'in Siyonist ana görüşünün beraberinde getirdiği politikanın tam bir yansımasıdır.

Yaklaşık yirmi yıl önce, Hermione Lee'nin sunduğu Kanal 4'ün "Kitap Programı" ndaki röportajında, ona Emek Siyonizm'i, Dini Siyonizm, Kültürel Siyonizm ve Revizyonist Siyonizm'in arasındaki farklar sorulmuştu. Oz'un cevabı şöyleydi: "Dinleyin, tüm bu terimler bizim aile içinde kullandığımız kişisel isimlerdir. Ailemizin adı Siyonizm'dir, bir aile olarak biz dünyaya hitap ediyoruz ve sizin de bu şekilde bize hitap etmenizi istiyoruz."

Bu yüzden Siyonizm'i politik olarak tanımlamalı ve konumlandırmalıyız, böyle yaptığımız takdirde onunla yüzleşebilir ve sonunda onu defedebiliriz. Eğer tam anlamıyla İsrail'in Orta Doğu'daki varlığı ve davranışları hakkında hoşlanmadığımız ve karşı olduğumuz her şeyi bir araya getirirsek ve bunu Siyonizm olarak etiketlersek, o zaman bu terim özel bir manaya gelemez ve artık faydalı bir tanımlama olmayacaktır. Bizim başlangıç noktamız Siyonizm'in, Filistin'deki olaylarda gerçek bir etkisi olan aktif politik bir hareket olduğunu kabul etmektir. Batının emperyalist güçleriyle ve Arap reaksiyonu ile ittifak halinde olan Siyonizm'in, nasıl Filistin'i İsrail'e dönüştürdüğüne, Arap dünyasındaki gerçek demokrasiye giden her yolu nasıl tıkadığına ve bölge kaynaklarının, bölge halkı yararına kullanılmasının nasıl engellediğine bakmalıyız

Arap dünyası, emperyalizm etkisiyle, kendi çıkarları için zaruri tarihi,

ekonomik ya da sosyal temeli olmayan bir takım devletlere ayrılmıştır. Osmanlı İmparatorluğu'nun çöküşünün ardından I. Dünya savaşı sırasında İngiltere ve Fransa, Orta Doğuda alacakları paylar için bölgeye hücum ettiler. Türklere karşı milliyetçi ayaklanmaları cesaretlendirip daha sonra niyetlerini açığa vurdular; ne verdikleri vaatleri yerine getirmeye niyetleri vardı ne de ABD başkanı Wilson'un ünlü "19 Prensibine" riayet etmeye. Bu, halkın kaynaklarından ayrılmasına hizmet etti, bölgesel askeri gücün ve hiçbir bölgesel yasallığı olmayan ve vatandaşlarının çıkarları için hareket etmek için hiç bir sebebi olmayan feodal önderlerin gelişimini teşvik etti .

Bu devletlerin bazıları potansiyel güç sahibi komşularının bağımsızlığını sınırlandırmak için kuruldu. Nitekim Suudi Arabistan İngiltere ile güçlü bağları olan bir feodal monarşiler zinciriyle çevrelenirken, Kuveyt muazzam petrol rezervleriyle Irak'ın denizle olan bağlantısını engellemek için kurulmuştu. Diğerleri, bilhassa Lübnan sahte dini-etnik temeller üzerinden günah çıkarmasını derinleştirmek ve Arap Birliğinin cazibesinin altını kazmak için kuruldu. Orta Doğunun bu bölünmesi içinde, İsrail Devleti ve Siyonist hareket anahtar rol oynadı. Onlar bölgede emperyalist otoritenin bıçak ucu oldular; çünkü bölgedeki diğer tüm devletlerden farklı olarak, İsrail'in emperyalizmle birlik yapmaktan başka seçeneği yoktu.

Bu stratejik zorunluluk her iki topluluk tarafından da tanındı. Kudüs'ün İngiliz Askeri valisi Sir Ronald Storrs Siyonistlerin İngiltere için alabileceğini "Potansiyel düşman Arap denizinde, küçük sadık Yahudi paltosu" diye 1917'de not alırken, Herzl 1895'te Filistin'i şekillendirmeyi "Asya karşısındaki Avrupa kalesinin bir bölümü, barbarlığa karşı çıkmak için medeniyetin ileri karakolu" şeklinde not etmişti.

İsrail, Orta Doğu kırk yamasına karmaşık bir faktör sundu. Bu sadece emperyalizmle sarsılmaz bir ittifak değil, aynı zamanda bölgede oluşabilecek radikal yada popüler bir rejim için de bir tehditti. İsrail'in Yahudi bir devlet olarak varlığı, Filistin'i zaptı, Bölge kaynaklarını yönlendiren diğer ülkelere karşı saldırganlığı ,Orta Doğunun ekonomik ve sosyal gelişimini bozması, bölge genelinde kendi halkını İsrail yada emperyalizmden daha büyük bir tehdit olarak gören irticacı rejimlerin kurulmasını cesaretlendirmesi, aynı zamanda ortaya çıkmış şeylerdi.

Ortadoğu'daki liberalleşme, İsrail'li Yahudilerin Arap dünyasına entegrasyonunu gerektiriyordu. Siyonist ayrımcılığı tanıyan ve onaylamaya daya-

nan her yaklaşım, günümüz Ayrımcılık(Apartheid) eğiliminin daha bariz şekilde devamlılığı anlamına geliyor. Bu bütünleşme kolay olmayacak, ama bu baskı ve şiddet sarmalını kırmamın ve bölge kaynaklarının Orta Doğu halkına nasıl daha faydalı şekilde kullanılabileceğini düşünmeye başlamanın tek yolu budur.

Siyonist hareket kendini üç ana görev üzerinde kurgulamıştır: Filistin'in sömürüsü, Yahudilerin bu işi gerçekleştirmek için silah altına alınması ve emperyal bir sponsor edinilmesi. Tüm bu üç amaçta da dikkat çekecek derecede başarıya ulaşılmıştır.

Şimdi, İsrail ve Siyonizm'e meydan okuma cüreti gösteren herkese anti-semitizm suçlamalarını fırlatmaktan çekinmeyen organize İsrail/Siyonist lobisiyle yüzleştiğimizde, Siyonizm'in çok küçük bir Yahudi düşünce grubunu temsil ettiğini unutmak çok çok kolaydır.

Biraz evvel inançlı Yahudilerin Siyonizm'e yönelttikleri suçlamaları dinledik. Siyonizm ayrıca Liberal Yahudiler (Edwin Montagu gibi zamanın tek Yahudi kabine bakanı idi kendisi 1917 Balfour Deklarasyonunu "Mevcut hükümetin anti-Semitizm'i " şeklinde tanımladı), sosyalist Yahudiler (Siyonizm'i Avrupalı irticacı hükümetlerle ittifakı ile çoğu Avrupalı Yahudi'nin devrimci görüşlerini baltaladığını gerçek manada gören kişilerdirler) hatta nihayetinde ilk Siyonistlerin pek çoğu(özellikle Filistin'e yaptığı bir ziyaretin ardından şöyle konuşan 'eğer Mesih buysa, onun gelişini görmemek için yaşamak istemem' Ahad Ha'am gibi) tarafından bile muhalefete maruz kalmaktadır.

I.Dünya Savaşından otuz yıl evvel, Çarlık rejimi Rus kitlelerinin hükümete öfkelerini üzerinden uzaklaştırmak için Yahudilere karşı katliamları ve ırkçılığı desteklediğinde, yaklaşık iki milyon Yahudi güvenlikleri için doğu Avrupa'ya kaçtılar. Bunların sadece yaklaşık 50-60.000'i gerçekte Filistin'e gidenlerdi ve bunların yarısı da daha sonra buradan ayrıldı. Siyonist partiler Doğu Avrupa'daki seçimlerde pek de başarılı olamadılar. Aslında II. Dünya savaşı sonuna kadar ve İsrail kurulana kadar Siyonizm Yahudiler arasındaki hegomonik statüsünü kazanmış değildi.

Filistin'in sömürgeleştirilmesi şu şekilde başarıldı. Siyonistler, üstü kapalı olarak 'toprağın fethi' ve 'iş gücünün fethi'ne değiniyorlardı, ama aslında açık bir dille bu, şu anlama geliyordu; toprağa el konulması sayesinde, oranın sakinlerini kovma ve ekonominin dışında bırakma. Fetih anlamındaki

İbranice kelime, Kibush, İbranice 'de 1967'deki işgal için de kullanılıyor. Biz anti-Siyonistler olarak İsrail'de 'kahrolsun işgal' diye bağırırken bazılarımız için bu Siyonizm'e karşı bariz bir slogandı; işgal 1967'de başlamamıştı.

Tekrarlarsak; Siyonist projenin başlangıcında Herzl, bu fetihlerin doğası hakkında netti. 1895 Haziranında günlüğüne şöyle yazdı: "Sınırı karşısından transit ülkelerde istihdam sağlayarak ve ülkemizdekini istihdamdan mahrum bırakarak, fakir nüfusu canlandırmayı denemeliyiz. Mal sahipleri bizim tarafımıza geçeceklerdir. Hem istimlâk süreci, hem fakirlerin uzaklaştırılması fark edilmeden ve tedbirli bir şekilde yapılmalıdır."

İsrail savunucuları, genellikle elde ettikleri toprakların, satın alma yoluyla olduğunu kastederek; İsrail devletinin kuruluşu olan 1948'den önce bu toprakları ele geçirmelerini haklı çıkarmaya kalkışır. Bu iddia olsa olsa göz boyama olabilir. Filistin'deki toprak sahipliğinin karmaşık yapısı göz ardı edilmektedir. Osmanlı İmparatorluğu süresince, toprağı ekip biçen ve babadan oğula yaşayan aileler nadiren toprak sahip olabiliyorlardı. Toprak aslında çoğunlukla toprağı başında durmayan, topraklarda yaşayanlara bir meta gibi davranan mülk sahiplerinden satın alınıyordu. Ama alışılmış uygulamadaki bir bozulmayla, köylülerin kendileri sonradan gaddarlıkla yerlerinden edileceklerdi. Yahudi ulusal fonundaki Uri'nin kitabından çevirdiğim bazı ilk dönem örneklerinde, erken dönem Siyonist memurların günlüklerindeki tasvirleri okuyabilirsiniz.

Siyonist proje ancak büyük sömürgeci güçlerin desteğiyle gerçekleşebilirdi.

Siyonist politik hareket ciddi siyasi kurumlar ile somutlaştırıldı. Bu kurumların önde gelenlerinden bir tanesi aslen 1897 Basel Kongresinde Theodor Herzl tarafından kurulan Dünya Siyonist Organizasyonudur(WZO). Bu organizasyonun buluşmaları düzenli olarak devam etmektedir ve 35.si geçen hafta Kudüs'te yapılmıştır. Oylama şekillerini henüz görmesem de alınan kararların onlarcası "asimilasyonla savaş için bir araya gelmiş strateji" de "acil eylem" gerektiriyordu; "Anti-semitizm'i ve anti-Siyonizm'i yasaklayacak olan yasama ve soykırımı red" için; ve "Dünya uluslarının saldırganca ve doğrudan doğruya İran tehdidini ortadan kaldırması" şeklindeydi.

WZO ve İsrail için Yahudi Temsilciliği(Jewish Agency For Israil), Yahudi milli fonu / LEren Keyemet le'israel ve Keren Hayesod/ Birleşik

İsrail Çağrısı'nı da içeren ona bağlı kurumlar resmi olarak ve alenen 1952'deki WZO Statü kanunu çerçevesinde ve İsrail'le yapılan sonraki anlaşmayla İsrail devleti ile ittifak halindedir. Gerçekte İsrail'in politik altyapısında WZO'ya verilen pozisyonu İsrail devletinin sınır ötesi parçası olarak tanımlamakla sanırım abartmış olmayız. Teorikte dahi, bu kurum, hükümetle aynı çizgide olmakla beraber; İsrail vatandaşlarına ve orada yaşayanlara ve hatta İsrail'deki Yahudi vatandaşlara karşı dahi sorumlu değildir.

Bu kurumların oluşumu boyunca, diğer açık İsrail kanunlarından ziyade İsrail'de yerleşimin %90'ından fazlasında yalnızca Yahudilerin yerleşmesine izin veriliyor. Açıkça ayrımcı olan bu kurumların networkleri sayesinde sağlık, eğitim ve refah koşulları İsrail'de Yahudiler için sağlanırken; Yahudi olmayanlara sağlanmıyor ve hükümet açıkça bunu yapmak için herhangi bir ırkçı hüküm vermiyor. Bu Siyonizm'in pratikte ne olduğunu gösteriyor - Filistinlilerin mallarının zapt edilmesi ve sürgün, kendi topraklarında İsrail vatandaşı olan kalan gurup için, ayrımcılık ve fakirleştirme(ki bu İsrail nüfusunun %20 sine tekabül etmektedir.)

Anti-Siyonistler devletin Siyonist yapısını yürürlükten kaldırmaya dair konuşmaları yaptıklarında bizim ima ettiğimiz budur. Filistin çatışmasının çözümü kesinlikle bu yoldan geçer ve Filistinli mültecilerin sürgününe Filistinlilerin topraklarından ayrılmasına ve Siyonist devletin kurumsal ayrımcılığına bir son verilmelidir.

Bunun lobicilik ve batılı devletlerin politikalarını değiştirmeye ikna etmek sayesinde başarılacağına inanmak bir yanılsamadır. İsrail'e verilen destek rastlantısal değildir, kendi kaynaklarının kontrolü elinde olan ve kendi halkıyla bir arada varolabilecek özgür bir Filistin; ABD için özgür Irak kadar hoş karşılanmayacak bir şeydir.

İngiltere'de inşa edilen bir yardımlaşma hareketi, açık bazı çıkarımlara sahiptir. Şunlar için belirgin istekleri olmalıdır: Filistin mültecilerinin dönüşü, İsrail devletinden Siyonist yapının sökülmesi, Siyonist kurumların ortadan kaldırılması ve üniter demokratik ve seküler bir Filistin. Bunlar Orta Doğuda adalet ve birlikte yaşama isteğine ulaşabilmek için gereken minimum taleplerdir. Çatışmayı çözmek için Siyonist projenin etkilerini düzeltmeden yapılacak tüm girişimler kesinlikle başarısızlığa mahkûmdur. Ama bu talepler İngiltere hükümetinin muhtemelen kabul edeceği ve yerine getireceği talepler değildir tabi buna zorlanmadıkları sürece.

Bu taleplerde bulunurken en önemli yardımcılarımız tabii ki kendi özgürlük ve kurtuluşları için savaş veren politik ekonomik ve sosyal güçler olacaktır. Baskı altındaki azınlık toplulukları, işçi ve meslek sendika hareketleri, anti-emperyalistler ve diğer kurtuluş hareketlerinin destekçilerinin hepsi İngiliz devleti ve onun müttefiki ABD'nin gerçeklerine maruz kalmışlardır. Irak'taki savaşa karşı kitle hareketlerinin, Filistinlilerin haklarını kanıtlamaları ve desteklemeleri bahsettiğimiz bu güçler için bir örnektir ve açık bir antiemperyalist ve anti Siyonist duruşun benimsenmesiyle seferber edebilirler.

Dayanışmamızı, Filistin içinde her gün Siyonizm'le yüz yüze gelen güçlere vereceğimiz destekle ifade edebiliriz. Filistin toplulukları ve organizasyonları ile İngiltere'deki emsalleri arasında direkt teması sebep olan son günlerde ikili hareketlerdeki gelişim, olumlu ilerlemelerden biridir. Ayrıca şu grupların işlerine nasıl destek vermemiz gerektiği üzerinde düşünmeliyiz: Ta'ayush < [http:// www.taayush.org./>](http://www.taayush.org/)” Araplarla Yahudilerin gerçek bir Arap-Yahudi ortaklığı kurmak yoluyla ırkçılık ve ayrımcılık duvarlarını yıkmak için çalıştıkları kökleşmiş bir hareket” ki bu topluluk, kuşatma altındaki Filistin toplulukları için maddi destek sağlarken; devam eden kuşatmaya karşı da gösteri yapmaktalar. Tüm direnişçilerin sunduğu politik duruşlara katılmak zorunda değiliz; önemli olan Filistin halkının baskı altına alınmasına gösterilen direnişte nasıl yer aldıklarını tanımak ve İsrail toplumu içindeki tamimiyle uzlaştıramaz derin ayrılıkları terk etmek.

Bir kere Siyonizm'in hem politik bir hareket olarak hem de bir ideoloji olarak İsrail zulmünün merkezinde yer aldığına farkına varırsak, buna evrensel insani değerler açısından politik olarak karşı konulabilir ve sonra biz de Siyonizm'le gerçekte her gün karşı karşıya olanlarla beraberlik içinde etkili bir hareketi tekrar inşa etmeye başlayabiliriz.

SİYONİZM'E BATILI DEVLETLERİN DESTEĞİ: STRATEJİ İÇİN ÇIKARIMLAR

Les Levidow

Siyonizm projesi, batılı devletlerden sistematik destek almıştır. ABD'den yılda 5 milyon dolar, İngiltere'den askeri ödenekler(Nükleer silah parçalarına varıncaya kadar), Avrupa Birliğinden yarı onur üyeliği, bu üyelik sayesinde araştırma ödeneğinden yararlanabilme imkânı, İngiliz devletinin Filistin'i terörizmle suçlaması ve çatışmanın sebebi olarak göstermesi ve AB'nin Filistinlileri yanlış devleti seçtikleri gerekçesiyle toplu olarak suçlamaları. Siyonist Projeye yapılan bu desteğin açıklaması nedir? Gerekçeler son yıllarda giderek daha fazla alana yayılmıştır.

Burada geniş manada 'terörle savaş' ile Siyonist işgal stratejileri arasındaki paralellikleri deyineneğim. Paralellikler Filistin'deki birlik beraberlik ve genelde emperyalist yağmacılığa karşı direniş stratejilerini ilgilendiriyor.

İrkçı ve sömürgeci bir proje olarak, Siyonizm Arap düşmanlığını garantilemiştir. Siyonizm her zaman Yahudi olmayanların Yahudilere yaptıkları eziyetlere katkıda bulunmuştur. Bununla daha sonra sömürölmelerine duydukları kını açıklamak için Filistin halkını hedef almışlardır. Buna paralel, Siyonist Proje kültürel bir kategori olarak yerli Arap-Seferad(İspanya ve Kuzey Afrika'da yaşayan gurup) Yahudilerini elimine etme yollarını aradı. Aynı şekilde Siyonizm Doğu Avrupa'dan Batılı anti-semitik Ashkenazi(Orta

ve ya batı Avrupa asıllı Yahudiler Ç:N)sterotiplerini benimsedi.³ Hepsine Avrupa Sömürgeciliğinin Siyonist modeli olan 'yeni Yahudi' olmak için baskı yapıldı, yapmazlarsa devlet düşmanı olacaklardı.

İsrail maddi ve politik destek almak için Batı emperyalizmine bağımlı kaldı. Ahlaksızca, bu desteği tüm Orta Doğu'daki Anti Emperyalist güçleri bastırarak elde etti.⁴ Siyonizm–yerli Arap halka ve komşu devletlere yönelik işgale, sömürgeciliğe ve savaşa her zaman niyetliydi. İlk zamanlarda, Siyonizm her direnişi 'Arap Terörizmi' olarak şeytanileştirdi, böylece Avrupa sömürgeciliğine benzeyen kendi barbarlığını kurbanlarına yansıttı.

Sonunda Siyonist Proje, Filistin Kurtuluş Örgütü'nün yükselişi ve özellikle 1987'de başlayan İntifada hareketinin kitlesel başkaldırısıyla meşruiyet sorunuyla karşı karşıya kaldı. Siyasallaşmış, seferber olmuş Filistin sivil halkı, ırkçı Siyonist devletin 'güvenlik'ine karşı varoluşçu bir tehdit tavrı sergiledi. İsrail, isyanı zaptetmek için Orta Doğuda daha geniş yankıları da olan politik stratejilerle birlikte, fiziksel baskı, kolektif eziyet, ekonomik hırsızlık ve benzeri şeyleri de kullandı.

İngiltere ve ABD'nin desteğiyle beraber diğer devletler seküler milliyetçi hareketlere karşı bir silah olarak bir politik İslam fikri geliştirdiler - politikayı islamileştirirken, dini siyasallaştıran gruplar gibi-. İsrail bu stratejinin kendine özel bir versiyonunu geliştirdi. Filistin organizasyonları yasal olarak izin almadan yurt dışından yardım alamadılar, devlet sadece Hamas gibi FKÖ'nün projelerine saldıran, bilhassa kadın eylemcilerin gözünü korkutan örgütlere izin verdi.

3 Les Levidow, 'Siyonist Anti-Semitizm' orijinal olarak Return Dergisinde basıldı (no.1 <http://www.aldeilis.net/zion/zionac12.html> ya da <http://www.vancouverindymedia.org/news/2003/05/48327.php>)

4 ABD 'de Siyonist lobi konusunda bir tartışma var, bazen 'Yahudi lobi' şeklinde yanlış adlandırılıyor.Belki de bazıları Amerika Yahudilerini temsil etmek istediği içindir.Gerçekte Siyonist lobi Yahudiler kadar, Anti-semitik Hıristiyan tutucu kesimi de barındırıyor .Bu politik ekonomik kuvvet politikada ve kitle iletişim araçlarında gelişen tartışmaları bastırmada kritik bir rol oynuyor.Son Tartışma Siyonist lobisinin Birleşik devletleri kendi çıkarına ters düşecek şekilde davranmaya zorlayıp zorlamadığı konusunda idi ;bu soru Amerikan emperyalizmi ve kendi halkının çıkarları arasında yapacağı herhangi bir ayrımı bulanık hale getirmiştir. Bu tip bir ayrımcılık çok önemlidir .Korkarım kaypak Amerikan menfaati hakkında boş tartışmaya yönlendirilebiliriz.Aslında bunun yerine sınıf ve adalet menfaati hakkında tartışmalıyız

Paralel bir strateji olarak, İsrail işgalcilerle uyum içinde çalışacak alternatif bir Filistin önderi yaratmayı amaçladı bu da 19.yy İngiliz sömürgeciliğindeki dolaylı yönetim stratejisine benzemektedir. Neticede, Oslo anlaşması çerçevesinde Filistin Milli otoritesi(Palestean National Authority-PNA) oluşturuldu. Bu 'terörizm' denen direnişi gayri meşrulaştırırken, işgali kabul edilir hale getirmek için tasarlandı. Emperyalist baskı altında, hayali bir meşruiyetle ikna edilen FKÖ, sınırlarını hiçbir zaman tanımlamayan doğuştan yayılmacı İsrail devletini tanıdı.

1990'ların ortalarından beri daha fazla Filistinli, Filistin Milli Otoritesi'nin, İsrail kuşatmasının jandarmalığını yaptığını kesin olarak gördü. İşbirlikçi rolü seküler Filistin Politikasını pek çok kişinin gözünden düşürdü. Hamas temel refah hizmetlerini sağlarken, Filistin Milli Otoritesi halka karşı olan sorumluluklarını yerine getiriyordu. Kısmen ihmalle, Hamas işgale karşı direnişte daha inandırıcı bir esasta kaldı ve İslamist gündeminde Filistinliler arasında bölünmeleri öngörmesine rağmen daha fazla halk desteği kazandı.

1990'ların ortalarından itibaren, özellikle Likut Hükümetinin yükselişi, daha fazla iskan, West Bank'ın parçalanması ve 'Tercit duvarı' ile, Siyonist proje sömürgeciliğini daha da yaydı. İsrail 'güvenliği' ve 'demokrasi'sini korumak bahanesiyle Filistin sivil halkına 'terörist altyapısı' var diyerek sistematik olarak saldırdı. Hamas'ın yükselişiyle, Siyonist olaylar dizisi 'İslami Terörizm'i, işgale karşı çıkan sistemli şiddetini, dini aşırılıktan doğan bir şeymiş gibi suçlayabildi. Bütün bu yollarla, demokrasiyi koruma hatta yayma amacı adı altında kalıcı bir savaş arayan "Yeni Amerikan Asrı"nın neo-Conservative (yeni muhafazakar) tasarısı için Siyonist proje bir prototip arz etmektedir –örneğin Market bağlantılarını dayatan devletler gibi.

Ayrıca, batının 'terörle savaş'ı, dünyada yaptığı yağmalamaları, gayri meşru savaşları ve benzer hatlar boyu yaptığı sistematik gaddarlığını haklı göstermekte, bunu da terörizme karşı bir savunma adına medeniyetler çatışmasının tam ortasında yapmaktadır. Bu 'savaş' sömürgeci ayaklanma-karşıtı stratejilerden yararlandı ki bunlar 'terörizm' gibi bir adlandırmayla anti sömürgeci direnişlerin hepsini birleştirdi. Ama 'terörle savaş' yeni elementlere sahip: özellikle 'geri tepme' efekti: Batı toplumları kendilerini, kendi devlet-

lerinin ülke dışında çevirdikleri entrikalarına sponsor oldukları, İslami terörist grupların saldırısı altında buldular.⁵

Bu özellik için batı toplumları ve Siyonist projenin daha fazla yakınlaşmaları için onlara fırsat sağladı. Eski İsraili başbakan Netenyahu, 11 Eylül 2001 saldırısında New York'taydı ve gazeteciler ona, bunun İsrail için ne manaya geldiğini sordular. 'Çok iyi. Bu iki toplum arasındaki bağları kuvvetlendirecek. İsraililer terörizmden yıllardır acı çekiyorlar ve şimdi Amerikan toplumu da öyle.' diye cevapladı.

Aynı şekilde, başbakan Ariel Şaron da söyle demiştir: 'Birlikte kötülüğün güçlerini defedebiliriz'. Böylece retorik olarak İsrail'in 'terör karşıtı' kampanyasıyla onun batılı müttefiklerini eşitlemiş oldu. Bu eşitleme retorik de önüne geçti. Tony Blair'in de dediği gibi işin içinde terörizm olmasa Ortadoğu'da barışı sağlamak daha kolay olurdu. Bu teşhis Siyonist işgale karşı olanlara yönelik bir suçlamaydı. Batı devleti İsrail'in taleplerini benimsemişti. Mesela tüm desteklerden yararlanmanın bir şartı olarak 'Filistinliler terörden vazgeçmelidir' demeleri buna bir kanıttır.

Dahası Batılı Devletler Siyonist stratejinin elementlerini kendi eylemleri için sahiplenmişlerdir. Irak'ı işgallerinde, İsrail'den faydalanmışlardır, mesela etnik ayrımları derinleştirerek ve direnen topluluklara, toplu cezalandırmaları yükleyerek. Buna paralel olarak, Batılı devletler de kendi ülkelerinde göçmenlere ve Müslüman halka eziyet ederek onları iç sömürgeleri haline getirdiler, bu muhalefeti dış politikada yıldırma ve düzenlerini bozma amaçlıyordu.⁶ Devletler topluluk temsilcilerinden belirsiz bir biçimde aşırılık diye tanımladıkları şeye karşı koymak için kendilerine yardım etmelerini talep ederken, politik İslami örgütlerle yakın ilişkilerini sürdürdü.⁷ Bu manevraların çeşitli amaçları vardı: Suçu devletin üzerinden atmak, Asya politikasını İslamileştirmek, gelişen Müslüman güçleri dışlamak ve tüm nüfus üzerindeki politik gözetlemeyi haklı göstermek gibi.

5 Nafeez Ahmed'in 2 kitabı: bağımsızlık için savaş ve Doğru için Savaş ;ve Londradaki bombalamalar-Bağımsız bir Anket (Duckworth,2006), <http://www.independentinquiry.co.uk>

6 Terörle Savaşa Gömülü Uzmanlar',2005, www.campacc.org.uk

7 Tony Blair Müslümanların ılımlı çoğluğundan aşırı gruplara meydan okumaya çağırır: 'eğer aşırılıktan kurtulmak istiyorsak önce fikirlerinden kurtulmalıyız ve Batıya karşı tamamen yanlış olan kindarlığa hitap etmeliyiz' A.Grice ve B.Russell da kaydedilmiş

Tüm bu yollarla, Siyonist tasarı batılı ülkelerde bile olan global isyan karşıtı stratejilerle yakınlık kazanmış oldu. Siyonist saldırının ısrarlı tehditlerini durdurmak için muhaliflerin, suçlulara ve onların müttefiklerine ödetecekleri zararı yükseltmeye ihtiyacı olacaktır. Aynı zamanda muhaliflerin farklı vizyonlardan bir bütünlük oluşturmaya da ihtiyacı olacaktır. Böylece Siyonistlerin yaptığı sömürülenler ve sömürenler arası ayrımcılığa meydan okunacak ve bu herkes için eşit haklara sahip olmaya dönüşecektir.

Bu analizin, Siyonist işgale tavır alma stratejileri üzerinde etkileri olacaktır. İlk olarak ne yapılmaması gerektiği şöyle sıralanabilir;

Müslüman dini eğilimine ve sadakatine başvurmak yanlış yönlendirme olacaktır, çünkü bu Siyonist dini çatışma olaylar dizisini güçlendirir. İşgale karşı olanlar arasındaki politik ayrılıkları yoğunlaştırır ve ilgiyi olayın sömürgecilik temellerine yönlendirir.

Ayrıca batının stratejik çıkarlarına ve emperyal yağmaya hizmet eden, Siyonist terörü destekleyen Batılı devletlerin insani merhametine başvurmak da yarasız olacaktır.

Bunun yerine, emperyal yağmaya direnenlerin ve 'terörle savaş' kurmasına hedef olanların tümü arasında içerde ve dışarıda bir birlik inşa etmemiz gerekiyor. Bu 'savaş' özellikle Müslümanlara acı çektiriyor ise de Filistinlisi, Kürdü, Kolombiyalı, dini ne olursa olsun direnen herkesi hedef almaktadır. Ortak düşmanımıza karşı, istenen bütünlüğü seküler bir temel üzerine daha etkin biçimde kurabiliriz.

Ek, 2006 Ağustos Başı

Lübnan'daki İsrail yıkımı Siyonist sömürgeciliğinin, 'kendini savunma' tanıdık söylemiyle teröre ve kolektif eziyete dönüştüğünü gösterir. Kadim müttefiki İngiltere ile Amerikan devleti başta derhal ateşkes talebine karşı çıkmışlardır. Çünkü İsrail bu büyük devletlerin politik olarak elini bulaştırmak istemediği kirliliğini yapıyordu.(1956 Suveyş krizinde İngiltere-Fransa çatışmasını düşünün, buna karşı şimdi bir şekilde emperyalistler arası ittifaklar ve rekabetler devam ediyor.

Lübnan'da yapılan yıkımın amacı neydi? İsrail Başbakanına göre Amerika başkanının mecazi anlatımını genişleterek, İsrail bizi Tahran'dan Şam'a kadar uzanan şer ekseninden koruyor. Benzer bir şekilde İngiliz Başbakanı 'Bu bölgeye doğrultulan aşırılık yayıp, demokrasi ve özgürlüğe doğru yol

alan süreci altüst ediyor...' Burada 'aşırılık' emperyal talana yönelik tüm etkili muhalefeti içine alıyor ve 'demokrasi' de özel sektöre kamusal fonları yağmalamaları, hizmetleri özelleştirmeleri, işbirliği için ekonomik rekabeti yerini almaları, vs. için yardım eden neo-liberal bir rejim manasında kullanılıyor.

Amerikan devlet bakanına göre, terörist tehditleri devirmeli, Ortadoğu haritasını yeniden çizmeli, Lübnan'a güney sınırının güvenliğini sağlamak da yardımcı olmalıyız. Ya da daha da açık olarak, İsraili analistlere göre, 'Hizbullah'ın lideri Nasrallah'ın, Batı yanlısı tüm liderler için, Arap ülkelerinde iktidarda kalması imkânsız hale getirilecek'. Belki imkânsız değil ama iktidarda kalmak daha zor, yeter ki antiemperyalist gerilla güçleri güçlü bir muhalif örnek oluştursun.

Tüm bu sebeplerden dolayı, Lübnan devletini emperyalist zabıta haline getirmeyi amaçlayan güncel yıkım ve kitlesel cinayetler, Batılı devletlere bağlantılıdır. İsrail saldırganlığı, ırkçı, yayılmacı, devletinden ve Batılı patronlarından kaynaklanan kalıcı terörist tehdidin altını çizmektedir.

"MEDENİYETLER ÇATIŞMASI" BAĞLAMINDA İSRAİL

Michael Warchawski

İsrail devleti, 19. yy sonlarında Avrupa'da artan modern Anti-Semitizm örneğinde olduğu gibi "Yahudi sorunu"na çözüm bulmaya çalışan politik bir hareketin, Siyonizm'in, ürünüdür. "Filistin Sorunu", Yahudi sorununu çözmek için Filistin'de bir Yahudi devleti kurarak yapılan tek yönlü bir hamlenin direk sonucudur ki bu yerli halkın varlığı hesaba katılmadan ve hakları önemsenmeden yapılmıştır.

Etnik bir Devlet İçin Sömürgeci Bir Hareket

Siyonizm iki yönden kendi zamanının,19.yy'ın sonu 20. yy'ın başı ürünü olan bir ideoloji ve bir harekettir.

- amacı düzleminde: politik normalliğin etnik kavrayışı ve etnik bir devlet yaratma tutkusu

- bu amaca ulaşma düzleminde: sömürgecilik

Bu bağlamda Siyonizm'in Yahudi dinindeki yahut Yahudi yaşantısındaki köklerine bakmak tamamıyla yanlış olacaktır. Siyonizm siyasal tarihte ve Avrupa Modernizm felsefesinde kök salmıştır. Din, sadece milliyetçi ideolojiye ve sömürgeci harekete yönelen savunmaların ve rivayetlerin bazılarını karşılar.

Diğer bütün sömürgeci hareketler gibi Siyonizm de doğası gereği, tek taraflıdır, yerlilerin kaderi ve haklarının sömürge projesi içinde hiçbir geçerliliği yoktur. Yahudi bir devlet kurma amacıyla bir proje olarak –kavramın

demografik manasında, olabildiğince sade Yahudilerden bir devlet oluşturma gibi- Siyonizm etnik temizliği ve ayrımcı öğeleri birleştirir.

Marjinal Bir Eğilim

Orta ve Batı Avrupa'daki Yahudi topluluklar arasında Siyonizm ortaya çıkmaya başladığında, siyonizm marjinal bir olguydu ve 1933'e kadar da böyle kaldı. Avrupa Yahudilerinin büyük bir çoğunluğu hem dindar hem de sosyalistti. Her iki durumda da Siyonizm'e açıkça karşıydılar.

Dindar Yahudiler için sürgünü sonlandırmak üzere politik bir hareket yaratma fikri, bir tür küfre girmekti. Tanrı bizi topraklarımızdan çıkardı ve kötü davranışlarımıza bir ceza olarak bizi sürgüne yolladı ve sadece tanrı bizi Kutsal Topraklara geri götürebilir. Dahası temelde din dışı bir hareket olarak Siyonizm hahamlar tarafından kendi hegemonyalarına potansiyel bir tehdit olarak algılandı, diğer bütün modern hareketler gibi, özellikle sosyalist hareketler gibi.

Yüzyıl başındaki çeşitli sosyal hareketlere olduğu gibi (ki sol poalei Siyon⁸ bir istisna idi) onlar bu harekete de karşıydılar hem bir burjuva trendi yahut bir "hayalperest ideoloji" olduğunu Düşünüyorlardı ve Yahudi sorununun çözüm yolu ancak Demokratikleşmeyle mümkün olacaktı ve bu da başarılı bir sosyalist devrim neticesinde olacaktır. Bazıları Yahudi sorununu çözümünün kendi asimilasyonları olduğunu düşünürken; diğer bir kısmı da, Bund gibi, ulusal kültürel otonominin çözüm olacağını düşünmekteydi.

Filistin'de de, Siyonist kolonileşmenin başında, Siyonist önderler bir grup çılgın idealistten fazla değildi. Filistin'deki Yahudiler arasında küçük bir azınlıktılar. Çoğunluk bu davetsiz misafirlere karşıydı ve onları rahatsız edici, gerçekten tamamen bağımsız bir çeşit hippie topluluk olarak görüyorlardı.

Nazizm'in Katkısı

Almanya'da Nazizm'in yükselmesi ve daha sonra Avrupa genelinde Nazizm kitlesel terörü, Siyonizm'in akılcı, geçerli ve gerçekçi bir politik opsiyo-

8 Siyon işçileri anlamında kullanılır ve Marksist Siyonist Yahudi işçilerinin meydana getirdiği bir hareket

na dönüşmesi için maddi bir zemin sağladı. Bu dönüşüm iki aşamada gerçekleşti, ilki otuzlarda ve sonra da savaş sonrası dönemde.

1930'lardaki Nazi Anti-Yahudi kanunu ve uygulamaları sadece Filistin'e kitlesel bir göçü getirmede aynı zamanda, Yahudi ekonomisinde ve toplumda yapılacak yatırımlar için nispeten büyük oranlarda sermayeyle birlikte yüksek teknolojik, bilimsel ve entelektüel düzeyde bir göçü getirdi. Hem niceliksel hem de niteliksel olarak Yahudi sömürgesi (Yishuv) ütopyik bir topluluktan modern sosyal bir gerçekliğe dönüştü.

Savaştan sonra Yahudi göçmen kitleleri, Nazi soykırımından hayatta kalanlar, gelmekte olan Yahudi devleti için sadece insan rezervi değil, Yahudi devletini oluşturacak Siyonist Planı destekleyen 'Uluslararası Toplum' için sağlam bir tartışmayı da beraberinde getirdi, ki bu toplumlar Avrupa'da barınan yüzlerce, binlerce Yahudi'nin Avrupa'ya entegre olmasından yana değillerdi.

Filistin Araplarının akıbeti ve onların yasal hakları sinik⁹ hesaplar içinde ve uluslararası toplumun berbat vicdanında hiçbir ağırlığı yoktu ve Avrupalı Yahudilerin soykırımında hiçbir payları olmadığı halde, Avrupa'nın Anti-Semitizm kurbanlarının kurbanları haline geldiler.

Bir Bölünme/ Ayrım Duvarı

Bölünme, Siyonist ideolojinin kalbindedir. Diğer birçok milliyetçi ideoloji gibi! 9. yüzyılın sonunda, Siyonizm homojenlikle normallığı bir kabul etti. Normal bir toplum azınlıkların mümkün olduğunca az olduğu bir toplumdur, normal bir devlet etnik olarak homojen bir devlettir.

Bu sebeple, Siyonizm'e göre, demografik olarak olabildiğince Yahudilerden oluşacak kendi devletlerini kurabilmek için, Yahudiler Avrupa'yı terk etmek zorundaydılar. Bu yüzden böyle bir devlet-İsrail devleti -sadece etnik temizliğin yapıldığı ve yerli Arap halkının büyük bir çoğunluğunun sürüldüğü bir savaşla kurulabilirdi.

Bu bağlamda, mevcut duvar kurulmadan önce bile İsrail kendi kendini bir ayrım duvarıyla, bir dizi kanunla yaptırımlarla çevirmişti ve uygulamalar devletin Yahudi karakterinin korunmasını ve çevreden kendilerine olabilecek herhangi bir entegrasyonu olabildiğince zorlaştırmayı amaçlıyordu. Ehad

9 İnsani iyliğe inanmayan Toplumu küçümseyen(ç.n.)

Barak 'ın korkunç ırkçı tanımıyla "biz ormanın ortasında bir villa'yız" İsrail'in bir medeniyet adası olarak kendisini barbar çevresinden koruduğunu savunan yaklaşımın bir özetidir.

Bu algılama kendini İsrail'in dünyadaki yeri hakkında ve barbar olarak tanımlananlara karşı işlevi hakkında daha geniş bir kavramayla tamamlar.

Barbarlığa Karşı Bir Duvar

Siyonizm politikası başlangıcından beri ve büyük güçlerden gelecek desteğe ulaşabilmek için, bir Yahudi devletin onlara sağlayacağı menfaate büyük güçleri inandırmaya çalışıyor. "Medeniyeti (Hıristiyan) , barbarlardan(Müslümanlar/araplar) korumak için bir duvar" sözünü Avrupa güçlerine veren Theodore Herzl; İngiliz çıkarlarını Araplara karşı korumaya çalışan bir müvekkil... ve Fransa; Haim Weizman Lord Balfour'a ; " yerli halkın çıkmayacağı demir bir duvar" , ana Siyonist ideologlarından biri Zeev Jabontinsky ve Haaretz Daily'nin baş yazarı Gershom Shoken bu duvar algılamasını soğuk savaş bağlamında tekrar uyarlaması ise İsrail'in özgür dünyanın komünizmden korunması şeklindeki yorumu gibidir.

Kendi algısında, İsrail devleti düşmanca bir çevrede medeniyet kampının bir uzantısıydı. Tarihinin büyük bölümünde bu "medeniyet kampı", "özgür dünya" idi. ABD'nin önderliğinde "komünist kamp"a karşı idi, daha küçük kapsamda "üçüncü dünya" ve tüm dünyadaki ulusal serbestlik organizasyonları arasında idi.

Yeni Muhafazakâr (Neo-Conservative) strateji

1981'lerin ortalarında, Sovyetler Birliğinin çöküşüyle, dünyanın tek süper gücü olarak ABD için yeni bir global strateji düzenlendi. Bu strateji yeni bir global düşman aradı ve bu düşmanı 'uluslararası terörizm' olarak tanımladı ve bu tanım sonunda 'islamist terörizm' le aynı anlama gelmeye başladı. Bu yeni stratejinin-yeni muhafazakâr eğilim- arkasındaki beyin takımı ve araştırma merkezleri, Amerikan sağ kanat cumhuriyetçilerinden ve İsrail Liku politikacılarından ve kuramcılarında oluşuyordu. İsrail tarafının etkisi daha büyüktü çünkü Amerikalı meslektaşları genelde "Cumhuriyetçi Partinin Likudluları" diye etiketleniyordu.

Yeni muhafazakârlar arasında, bir akım çok tartışmalı Huntington'un "medeniyetler çatışması" üzerindeki betimsel analizi geliştirerek Yahudi-Hıristiyan medeniyetin İslam'a yönelttiği hiç bitmeyen haçlı seferlerine dayanan bir stratejiye dönüştürdü. Kademeli olarak, Global (İslami) terörü önlemeye yönelik sonu gelmeyen savaş ile İslamiyet'in aleyhindeki medeniyetler çatışması arsındaki fark neredeyse tarihe karıştı.

Amerikalı meslektaşlarından altı yıl önce İsraili yeni muhafazakâr - büyük ölçüde provoke oldukları Yitshak Rabin suikastıyla birlikte -politik gücü ele geçirdiler. Yeni muhafazakar politikalarını ve George W. Bush'un politik danışmanlarından önce deneme fırsatı buldular. Filistinliler(ve genelde Araplar) terörle yer değiştirdi ve İsrail Arap çatışması, İslami tehdide karşı, kalıcı, koruyucu bir savaş haline geldi. İsrail kendini koruyordu ve dünyayı, bunun medeniyeti (Yahudi-Hıristiyan) teröre (İslam) karşı savunmanın sınır çizgisi olduğuna ikna etmeye çalışıyordu ve bu top yekûn Filistin halkını yok etmeye yönelik bir savaştı ve medeniyet koruyucuları için bir gereklilikti.

2001'de iktidara gelen Bush yönetimi bu kanlı ve vahşi stratejiyi tamamen haklı gösterdi ve destekledi, özellikle de 11 Eylül'den sonra, günümüze kadar.

Bu perspektifte aynı yolla Filistin'in imhası global, kalıcı ve koruyucu savaşın bir parçasıdır, West Bank'ta inşa edilen duvar sadece İsraililerle Filistinlileri ayırmıyor, global bir duvar olarak "medeni dünya" ile (İsrail Avrupa ve Kuzey Amerika gibi) barbarları (Filistinlileri, Arapları, Müslümanları nihayetinde tüm "üçüncü dünya" ülkelerini) birbirinden ayırıyor.

Yeni Anti Semitizm- Manüpülasyonlar ve Gerçekler

Bu yüzyılın başında, Avrupa'da, özelde Fransa'da bazı Avrupalı Yahudi toplulukların sağ kanat İsrail yanlısı (azınlık) liderleri tarafından, "neo-antisemitizm" in manidar yükselişi büyük bir medya kampanyası konu edildi. Gerçekte, itibarlı kurumlar tarafından yapılan tüm ciddi araştırmalar genel eğilimin aksine Avrupa'daki Anti-semitizm'de bir gerileme olduğunu kanıtladı ve aslında Anti-Yahudi görüş ve davranışlardaki mevcut düşüş, aslında Anti-semitizm için de savaşmadığı bilinen kampanyayı durdurmadı; tersine kampanyalarını şu üç ana amaç üstünde işlettiler:

- Her kritiği anti-semitik olmakla suçlayarak, İsrail'in işgal ettiği topraklarda işlediği suçları eleştirmeye cüret eden herkesin ağzını kapamak
- Her türlü arap yada Müslüman eylemi anti-semitik addederek gayri meşrulaştırmak (yeni anti-semitizm kullanımı yeni ve gerçek tehlikenin zaten var olan sağ kanat anti-semitizmi değil, yeni Müslüman ve (saklı!) solcu Yahudi-fobisi olduğunu iddia etmeyi amaçladı.)
- Yahudileri kendi "kabilelerine" katılmaya zorlamak için neo-konservatif dünya algısında herkes bir kabileye üye olmalıydı.

Dahası, Avrupa boyunca, Yahudi liderler İsraili sağ kanatla bağlantıdaydı, kendilerini ve temsil ettiklerini (yanlış olsa da) düşündükleri toplumlarını Anti-Müslüman savaşta kendi ülkelerinde ön saflara yerleştirmeye hazırdılar. Anti-Semitizm böyle bir saldırıda ana silah olarak kullanılarak (Fransa'daki Tarık Ramadan meselesi klasik bir örnektir). Sonuçta bazı Müslümanlar-genellikle gençler- Yahudileri asıl düşmanları olarak algılamaya ve muzdarip oldukları ayrımcılık, dışlama ve ırkçılığın sorumlusu olarak görmeye başladılar.

Yahudi-Hıristiyan Medeniyeti'nin kuramcılarının çoğunun Yahudileri kendi savaşlarında öncü olarak kullanan, iyi bilinen Sami karşıtı kimseler olması bir rastlantı mıdır? Mesela Amerikan cumhuriyetçi partinin Protestan Fundamentalistleri ve Fransız Katolik uç sağ'ın bazı akımları. Kendi sorumluluklarını kendi ülkelerindeki ezilen Müslümanların akıbeti ardına saklar-ken; Yahudileri kendi savaşlarında ön saflara koyarak alaycı bir şekilde yeni kitlesel bir Anti Semitizm için zemin hazırlıyorlar. Çok eski bir hikâyedir: Yahudi liderler düşmanlarıyla işbirliği yaparak kendi mezarlarını kazıyorlar.

Ta'ayush (Birlikte Yaşamak)

Medeniyetler Çatışması'nın tersine, ayırım duvarlarını yıkmak için bir karşı stratejiye yani medeniyetler arası bir birliğe öncelik verilmeli; zira o stratejiler dünyayı yeniden kolonize etmeyi ve global bir ayrımcı sistem kurmayı hedeflemektedir. İsrail/Filistin'de biz bunu Ta'ayush (birlikte yaşamak anlamına gelen Arapça bir kelime) çatısı altında yapıyoruz. Ta'ayush bir Yahudi Arap Ortaklığıdır ve barış ve birlikte yaşama gibi bir illüzyon yaratmayı değil, müşterek bir mücadele ile bunu gelecekte mümkün kılmayı amaçlar.

Ta'ayush dünyada küresel ayrımcı bir sistemi reddeden her kadın ve erkek için bir bayrak olmalıdır ve yeni dünyanın geçmişi ile geleceğini ayıran bir çizgi olacaktır. Bu çizgi, ırklar ve dinler arasında değil, neo-liberal haçlılar ve Bombay'dan Liverpool'a, Porto-Allegro' den Seattle'a, Cenova'ya, Seul'e ve Cenin'e hep beraber "başka bir dünya mümkün" diye bağırarak dünyanın geri kalanı arasındadır. Başka bir dünya için yapılan bu mücadele mümkün olduğunca müşterek ve medeniyetler arası olacaktır. Aksi takdirde kaybetmeye mahkûmdur. Lütfen çok geç olana kadar beklemeyin.